

Briselē, 2023. gada 22. maijā
(OR. en)

9314/23

LIMITE

JAI 616
COPEN 152
DROIPEN 72
CODEC 857

Starpiestāžu lieta:
2022/0167(COD)

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju – vispārēja pieeja

I. IEVADS

1. Komisija 2022. gada 25. maijā iesniedza priekšlikumu direktīvai par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju ¹.
2. Priekšlikumam tika pievienots ietekmes novērtējums ².
3. Priekšlikumu iesniedza, kā galveno *pamatojumu* norādot nepieciešamību atjaunināt spēkā esošo tiesisko regulējumu, lai atvieglotu un nodrošinātu rezultatīvus aktīvu atgūšanas un konfiskācijas pasākumus visā Savienībā.

¹ Dok. 9598/22.

² Dok. 9598/22 ADD 2.

4. Direktīvas mērķis jo īpaši ir paredzēt minimālos noteikumus par īpašuma izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu, konfiskāciju un pārvaldību saistībā ar procesu krimināllietās un stiprināt kompetento iestāžu spēju atņemt noziedzniekiem noziedzīgi iegūtos līdzekļus.

II. DARBA GRUPAS LĪMENĪ PAVEIKTAIS DARBS

5. Pēc priekšlikuma iesniegšanas Ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās saistītu jautājumu darba grupa (*COPEN*) sāka to izskatīt laikā, kad Padomes prezidentvalsts bija Francija, un izskatīšana pēc tam turpinājās Čehijas un Zviedrijas prezidentūras laikā.
6. Šis priekšlikums ir bijis arī ministru darba kārtībā TI padomes 2022. gada decembra un 2023. gada marta sanāksmēs.
7. Visintensīvākās diskusijas Zviedrijas prezidentūras laikā norisinājās par 16. un 23. pantu, kas attiecas uz neizskaidrojamas bagātības konfiskāciju un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. Delegācijas piekrita priekšlikuma noteikumiem pēc būtības, taču uzskatīja, ka ir jāveic korekcijas attiecībā uz valstu tiesību sistēmām un jāiekļauj tehniski pieprasījumi. Teksts pašreizējā – pielikumā izklāstītajā – redakcijā šķiet līdzsvarots kompromisa teksts, kurā ņemtas vērā visu dalībvalstu intereses.
8. Pēc darba grupas 2023. gada 12. maija sanāksmes un lai apstiprinātu, ka tekstu varētu iesniegt Pastāvīgo pārstāvju komitejai nolūkā sagatavot Padomes vispārējo pieeju, tika rīkota neoficiāla klusēšanas procedūra attiecībā uz tekstu, kas pēc būtības ir identisks šīs piezīmes pielikumā izklāstītajam tekstam. Neoficiālā klusēšanas procedūra noslēdzās 17. maijā plkst. 17.00 – neviena delegācija nebija izteikusi iebildumus.

III. SECINĀJUMS

9. Ņemot vērā minēto,

Pastāvīgo pārstāvju komiteja tiek aicināta:

- apstiprināt vienošanos par direktīvas priekšlikuma tekstu, kas izklāstīts šīs piezīmes pielikumā³; un
- ieteikt Padomei panākt vispārēju pieeju attiecībā uz šo tekstu;

Padome tiek aicināta:

- panākt vispārēju pieeju attiecībā uz šīs piezīmes pielikumā izklāstīto tekstu, kas veidos pamatu sarunām ar Eiropas Parlamentu parastās likumdošanas procedūras ietvaros (LESD 294. pants).

³ Izmaiņas salīdzinājumā ar sākotnējo priekšlikumu ir izceltas **treknrakstā** vai atzīmētas ar [...].

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju

[...]

Tā kā:

- (1) Eiropola 2021. gada smagās un organizētās noziedzības draudu novērtējumā (*SOCTA*) uzsvērts, ka pieaug organizētās noziedzības un noziedznieku iefiltrēšanās draudi. Tā kā organizētās noziedzības struktūras gūst lielus ienākumus, kas katru gadu sasniedz vismaz 139 miljardus EUR un kas arvien vairāk tiek legalizēti, izmantojot paralēlu pagrīdes finanšu sistēmu, šādu noziedzīgi iegūtu līdzekļu pieejamība būtiski apdraud ekonomikas un sabiedrības integritāti, graujot tiesiskumu un pamattiesības. ES Organizētās noziedzības novēršanas stratēģijas 2021.–2025. gadam ⁴ mērķis ir risināt šīs problēmas, veicinot pārrobežu sadarbību, atbalstot rezultatīvu izmeklēšanu pret noziedzīgiem tīkliem, likvidējot noziedzīgi iegūtus līdzekļus un nodrošinot, ka tiesībaizsardzības un tiesu iestādes piemērojas digitālajam laikmetam.

⁴ COM(2021) 170 final.

- (2) Galvenais faktors, kas motivē pārrobežu organizēto noziedzību, citstarp augsta riska noziedzīgos tīklus, ir finansiāls ieguvums. Tāpēc, lai novērstu organizētās noziedzības radītos nopietnos draudus, būtu jānodrošina kompetentajām iestādēm līdzekļi, ar kuriem rezultātīvi izsekot un identificēt, iesaldēt, konfiscēt un pārvaldīt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus un īpašumu, kas iegūts noziedzīgu darbību rezultātā.
- (3) Lai aktīvu atgūšanas sistēma būtu iedarbīga, ir jānodrošina ātra nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu, kā arī īpašuma, par kuru ir aizdomas, ka tā izcelsme ir noziedzīga, izsekošana un identificēšana. Šādi līdzekļi, nozieguma rīki un īpašums būtu jāiesaldē, lai novērstu to pazušānu, un pēc tam, noslēdzoties kriminālprocesam, tie būtu jākonfiscē. Lai aktīvu atgūšanas sistēma būtu iedarbīga, ir nepieciešama arī iesaldētā un konfiscētā īpašuma lietderīga pārvaldība nolūkā saglabāt tā vērtību valstij vai restitūcijai cietušajiem, **vai juridiskām personām, kurām noziedzīga nodarījuma rezultātā nodarīts kaitējums.**

- (4) Pašreizējo Savienības tiesisko regulējumu par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu, konfiskāciju un pārvaldību, kā arī par aktīvu atguves dienestiem veido Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES ⁵, Padomes Lēmums 2007/845/TI ⁶ un Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI ⁷. Komisija izvērtēja Direktīvu 2014/42/ES un Padomes Lēmumu 2007/845/TI un secināja, ka ar pašreizējo regulējumu nav pilnībā sasniegts politikas mērķis apkarot organizēto noziedzību, atgūstot tās darbībās gūto peļņu.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

⁶ Padomes Lēmums 2007/845/TI (2007. gada 6. decembris) attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai citu īpašumu meklēšanas un identificēšanas jomā (OV L 332, 18.12.2007., 103. lpp.).

⁷ Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju (OV L 68, 15.3.2005., 49. lpp.).

- (5) Tāpēc spēkā esošais tiesiskais regulējums būtu jāatjaunina, lai atvieglotu un nodrošinātu rezultatīvus aktīvu atgūšanas un konfiskācijas pasākumus visā Savienībā. Šajā nolūkā šajā direktīvā būtu jāparedz minimālie noteikumi par īpašuma izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu, konfiskāciju un pārvaldību saistībā ar procesu krimināllietās. Šajā kontekstā process krimināllietās ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, ko interpretē Eiropas Savienības Tiesa neatkarīgi no Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras. [...] **Šī direktīva neskar procedūras, ko dalībvalstis var izmantot, lai īpašumu iesaldētu un konfiscētu.** Ir jāpastiprina kompetento iestāžu spēja atņemt noziedzniekiem noziedzīgi iegūtos līdzekļus. Šajā nolūkā būtu jāparedz noteikumi, lai stiprinātu aktīvu izsekošanas un identificēšanas, kā arī iesaldēšanas spējas, uzlabotu iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldību **līdz tā atsavināšanai, pamatojoties uz galīgo konfiskācijas rīkojumu,** stiprinātu instrumentus nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu, kā arī noziedzīgu organizāciju noziedzīgās darbībās iegūtā īpašuma, konfiscēšanai un uzlabotu aktīvu atgūšanas sistēmas vispārējo efektivitāti.

- (6) [...]
- (7) [...]

- (8) Ar noteikumiem būtu jāatvieglo pārrobežu sadarbība, nodrošinot kompetentajām iestādēm nepieciešamās pilnvaras un resursus, lai tās varētu ātri un rezultatīvi reaģēt uz citu dalībvalstu iestāžu pieprasījumiem. Noteikumi par agrīnu izsekošanu un identificēšanu, steidzamu iesaldēšanu vai efektīvu pārvaldību palīdz uzlabot aktīvu atgūšanas iespējas pāri robežām. Īpaši ņemot vērā organizētās noziedzības globālo raksturu, būtu arī jāstiprina sadarbība ar trešām valstīm.

- (9) Tā kā noziedzīgās organizācijas, kas darbojas dažādos tirgos, vienlaikus veic vairākas atšķirīgas nelikumīgas darbības un tās raksturo sistēmiska un uz peļņu vērsta sadarbība, rezultatīvai cīņai pret organizēto noziedzību ir nepieciešami tādi iesaldēšanas un konfiskācijas pasākumi, ar kuriem var aptvert peļņu, ko gūst no visiem nodarījumiem, kurus veic organizētās noziedzības grupas. Šie noziegumi ietver noziegumu jomas, kas uzskaitītas 83. panta 1. punktā, citstarp ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīgu tirdzniecību, kā definēts Protokolā par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu, kas pievienots Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību, kuras viena no pusēm ir Savienība. Papildus 83. panta 1. punktā uzskaitītajiem noziegumiem šīs direktīvas darbības jomā būtu jāiekļauj arī visi noziegumi, kuru definīcijas ir saskaņotas ES līmenī, citstarp krāpšana, kas skar Eiropas Savienības finanšu intereses, ņemot vērā organizēto noziedzīgo grupu arvien lielāko iesaisti šādā noziegumu jomā. Direktīvas darbības jomā būtu jāiekļauj arī noziegumi pret vidi, kas ir viens no organizēto noziedzīgo grupu pamatdarbības veidiem un bieži ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai attiecas uz atkritumiem un atliekām, kuras rodas narkotiku ražošanas un tirdzniecības kontekstā. Neatļautas ieceļošanas un uzturēšanās atbalstīšana ir viens no organizēto noziedzīgo grupu pamatdarbības veidiem, kas parasti ir saistīts ar cilvēku tirdzniecību.

- (9.a) Papildus Līguma par Eiropas Savienības darbību 83. panta 1. punktā uzskaitītajiem noziegumiem un citiem noziegumiem, kuru definīcijas ir saskaņotas ES līmenī, organizētās noziedzīgās grupas gūst ievērojamu peļņu no citiem noziegumiem, piemēram, no izstrādājumu viltošanas un pirātisma, kultūras priekšmetu nelikumīgas tirdzniecības, organizētām vai bruņotām laupīšanām, reketa un izspiešanas vai nodokļu noziegumiem. Citi noziegumi, piemēram, slepkavības vai nolaupīšanas, kalpo ne tikai kā papildu ienākumu avots saistībā ar pasūtījuma slepkavībām vai izpirkuma maksu iekasēšanu, bet arī kā līdzeklis nelikumīga tirgus kontrolēšanai un mehānisms oponentu iebiedēšanai. Turklāt tādi noziegumi kā administratīvu dokumentu viltošana vai zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība ne tikai rada finansiālu peļņu, bet arī ļauj organizētās noziedzības grupējumiem veikt citus nodarījumus.**

- (10) **Izņemot līdzdalību noziedzīgā organizācijā, kā definēts Padomes Pamatlēmuma 2008/841/TI 2. pantā, [...] citi noziegumi [...], kā definēts dalībvalstu tiesību aktos, būtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā tiktāl, ciktāl tie ir izdarīti noziedzīgas organizācijas ietvaros, kā definēts Padomes Pamatlēmuma 2008/841/TI 1. pantā, un par ko paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi. [...] Šī direktīva neuzliek dalībvalstij pienākumu ieviest vai saglabāt jebkādos nodarījumus.**

- (11) [Lai nodrošinātu Savienības ierobežojošo pasākumu rezultātīvu īstenošanu, ir jāpaplašina šīs direktīvas darbības joma, attiecinot to arī uz **noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par noziedzīgu nodarījumu un sodu definēšanu attiecībā uz** Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem].
- (12) Lai aptvertu īpašumu, kas var tikt pārveidots un nodots nolūkā slēpt tā izcelsmi, un lai nodrošinātu definīciju saskaņošanu un skaidrību visā Savienībā, īpašums, uz kuru var attiecināt iesaldēšanu un konfiskāciju, būtu jādefinē plaši. Šai definīcijai būtu jāaptver juridiski dokumenti vai instrumenti, kas apliecina īpašumtiesības vai tiesības uz īpašuma daļu, kuram piemērojama iesaldēšana un konfiskācija, piemēram, finanšu instrumenti vai dokumenti, kas var būt pamatā kreditoru prasībām un kas parasti ir tās personas rīcībā, kuru skar attiecīgās procedūras, kā arī trasta līgumi. Šī direktīva neskar spēkā esošās valstu procedūras, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem piemēro kompetentās valsts iestādes vai publiskās struktūras un kuras attiecas uz tādu juridisku dokumentu vai instrumentu turēšanu, kas apliecina īpašumtiesības uz īpašumu vai tiesības uz tā daļu. Definīcijai būtu jāattiecas uz visiem īpašuma veidiem, arī kryptoaktīviem.

- (13) Lai aptvertu īpašumu, kas varētu tikt pārveidots un nodots nolūkā slēpt tā izcelsmi, un lai nodrošinātu definīciju saskaņošanu un skaidrību visā Savienībā, būtu jāparedz plaša noziedzīgi iegūtu līdzekļu definīcija, kas ietvertu tiešos noziedzīgas darbības rezultātā iegūtos līdzekļus un visus netiešos ieguvumus, citstarp tiešu noziedzīgi iegūtu līdzekļu turpmāku atkārtotu ieguldīšanu vai pārveidošanu, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1805 ⁸. Tādējādi noziedzīgi iegūtu līdzekļu definīcijā būtu jāiekļauj jebkāds īpašums, arī tāds, kas ir bijis pilnībā vai daļēji pārveidots vai pārvērsts par citu īpašumu, un tāds, kas ir bijis apvienots ar īpašumu, kurš iegūts no likumīgiem avotiem, līdz pat apvienoto noziedzīgi iegūto līdzekļu novērtētajai vērtībai. Tajā būtu jāiekļauj arī ieņēmumi vai citi labumi, kas izriet no noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem vai no īpašuma, kurā vai ar kuru minētie līdzekļi ir pārveidoti vai pārvērsti vai ar kuru tie ir apvienoti.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1805 (2018. gada 14. novembris) par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzīšanu (OV L 303, 28.11.2018., 1. lpp.).

- (14) Lai atvieglotu pārrobežu sadarbību, **bet ne tikai pārrobežu lietās**, īpašuma izsekošana un identificēšana kriminālizmeklēšanas agrīnā posmā ir būtiska, lai nodrošinātu, ka tiek ātri identificēti nozieguma rīki, noziedzīgi iegūti līdzekļi vai īpašums, kas vēlāk varētu tikt konfiscēti, citstarp īpašums, kas saistīts ar noziedzīgām darbībām, kuras tiek veiktas citās jurisdikcijās. Lai nodrošinātu, ka finanšu izmeklēšanām visās dalībvalstīs tiek piešķirta pietiekama prioritāte un tādējādi novērstu pārrobežu noziedzības problēmu, ir jāprasa kompetentajām iestādēm sākt aktīvu izsekošanu jau tad, kad rodas aizdomas par noziedzīgām darbībām, kuras varētu radīt ievērojamus ekonomiskus ieguvumus, **ja vien konkrētajā gadījumā tas netiek uzskatīts par piemērotu, ņemot vērā nodarījuma veidu un citus attiecīgos apstākļus.** Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izvēlēties, vai atļaut kompetentajām iestādēm izvērtēt katru gadījumu atsevišķi vai noteikt robežvērtību ar noziedzīgo nodarījumu saistītajai vērtībai. Dalībvalstis organizēs aktīvu izsekošanas izmeklēšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un var noteikt, kuras kompetentās iestādes konkrētajā gadījumā ir atbildīgas par aktīvu izsekošanas izmeklēšanu veikšanu. Aktīvu atguves dienestiem vajadzētu būt iespējai vajadzības gadījumā koordinēt un atbalstīt aktīvu izsekošanas izmeklēšanas un pārrobežu pieprasījumus, kas saistīti ar aktīvu izsekošanas izmeklēšanām.

[...]

- (15) Lai sekmētu pārrobežu pasākumus, kā arī valsts atbalstu, dalībvalstis varētu apsvērt iespēju nodrošināt, ka aktīvu atguves dienestos vienos un tajos pašos vai atsevišķos birojos strādā gan tiesībaizsardzības, gan tiesu iestāžu pārstāvji.
- (16) Ņemot vērā noziedzīgo organizāciju izmantoto finanšu līdzekļu starptautisko raksturu, dalībvalstīm būtu ātri jāapmainās ar informāciju, kas var palīdzēt identificēt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus, kā arī citu īpašumu, kurš pieder noziedzniekiem [...] vai kuru tie kontrolē. Šajā nolūkā būtu jāpilnvaro aktīvu atguves dienesti izsekot un identificēt īpašumu, kas vēlāk varētu tikt konfiscēts, būtu jānodrošina, ka tiem ir piekļuve nepieciešamajai informācijai saskaņā ar skaidriem nosacījumiem, un būtu jāizstrādā noteikumi par ātru savstarpēju informācijas apmaiņu – pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma. Steidzamos gadījumos, kad pastāv īpašuma izšķērdēšanas risks, atbildes uz informāciju būtu jāsniedz pēc iespējas drīz, bet ne vēlāk kā astoņās stundās. **Prasība aktīvu atguves dienestiem izsekot un identificēt nozieguma rīkus, noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kas var kļūt par citas dalībvalsts izdota iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmetu vai uz ko šāds rīkojums attiecas, ir vērsta uz to, lai atvieglotu citu dalībvalstu iesaldēšanas rīkojumu sagatavošanu vai izpildi, bet neietver pienākumu atzīt šādus rīkojumus, ievērojot Regulu (ES) 2018/1805.**

- (17) Lai veiktu rezultatīvu aktīvu izsekošanas izmeklēšanu un ātri reaģētu uz pārrobežu pieprasījumiem, aktīvu atguves dienestiem vajadzētu būt piekļuvei informācijai – **ciktāl tas ir nepieciešams nozieguma rīku, noziedzīgi iegūtu līdzekļu un īpašuma izsekošanai un identificēšanai** –, kas ļauj tiem noteikt, vai pastāv tāda īpašuma īpašumtiesības vai kontrole pār to, kurš var kļūt par iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmetu. Tāpēc aktīvu atguves dienestiem vajadzētu būt piekļuvei attiecīgajiem datiem [...].
- Dalībvalstīm parasti vajadzētu būt noteiktam pienākumam nodrošināt aktīvu atguves dienestiem ātru piekļuvi attiecīgajām datu kategorijām, vai nu nodrošinot tiešu un tūlītēju piekļuvi reģistriem vai datubāzēm vai citā veidā, piemēram, iesniedzot pieprasījumu iestādei, kuras rīcībā ir attiecīgā informācija. Uzskatāms, ka piekļuve notikusi tieši un nekavējoties, citstarp arī tad, ja dalībvalstu iestādes, kas uztur reģistru, informāciju kompetentajām iestādēm nosūta ātri, izmantojot automatisku mehānismu, ar nosacījumu, ka pieprasītos datus vai sniedzamo informāciju neskar nekādas starpniekiestādes. Attiecībā uz dažām, parasti sensitīvas informācijas kategorijām, proti, fiskālajiem datiem, valsts sociālā nodrošinājuma datiem un tiesībaizsardzības iestāžu informāciju, dalībvalstīm būtu jānodrošina aktīvu atguves dienestiem ātra piekļuve informācijai saskaņā ar valsts tiesību aktiem un tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma izsekošanai un identificēšanai. Tām vajadzētu būt iespējai šādu piekļuvi piešķirt, balstoties uz pamatotiem pieprasījumiem, kurus tām vajadzētu būt iespējai noraidīt saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem. Tādējādi dalībvalstis var ņemt vērā proporcionalitāti, datu veidu vai citus attiecīgos apstākļus. Jāatgādina, ka ar šo direktīvu nosaka minimālos noteikumus un ka dalībvalstīm ir iespēja valsts līmenī nodrošināt aktīvu atguves dienestiem piekļuvi plašākai informācijai, piemēram, nodarbinātības datiem vai informācijai par bankas kontiem, piemēram, bilances un darījumu datiem.**

Uz piekļuvi informācijai būtu jāattiecina īpašas garantijas, kas novērstu piekļuves tiesību ļaunprātīgu izmantošanu[...], **tostarp prasības, kas saistītas ar ierakstu veikšanu, saskaņā ar [...]** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/680 25. pantu ⁹. Tieša un tūlītēja piekļuve šai informācijai neliedz dalībvalstīm noteikt, ka piekļuvei var piemērot valsts tiesību aktos paredzētās procesuālās garantijas, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā nepieciešamību aktīvu atguves dienestiem spēt ātri atbildēt uz pārrobežu pieprasījumiem. Procesuālo garantiju īstenošanai attiecībā uz piekļuvi datubāzēm nevajadzētu ietekmēt aktīvu atguves dienestu spēju atbildēt uz citu dalībvalstu pieprasījumiem, it īpaši steidzamu pieprasījumu gadījumā. Piekļuvei attiecīgajām datubāzēm un reģistriem saskaņā ar šo direktīvu būtu jāpapildina piekļuve informācijai par bankas kontiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1153 ¹⁰ un informācijai par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 ¹¹. **Šī direktīva būtu arī jāuzskata par *lex specialis* attiecībā uz [Direktīva par informācijas apmaiņu starp tiesībaizsardzības iestādēm, PCC...].**

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1153 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2000/642/TI (OV L 186, 11.7.2019., 122. lpp.).

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu (ES) 2018/843 (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

- (18) Lai garantētu, ka informācijas apmaiņa starp aktīvu atguves dienestiem ir droša, **visiem aktīvu atguves dienestiem vajadzētu būt iespējai tieši piekļūt [...]** drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogrammai (*SIENA*), ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/794 ¹² pārvalda Eiropols.[...] Jebkādai saziņai starp aktīvu atguves dienestiem saskaņā ar šo direktīvu **būtu jāizmanto *SIENA* sistēma vai, attiecīgā gadījumā, citi droši kanāli. Var būt lietderīgi izmantot citu drošu kanālu, piemēram, ja pieprasījuma steidzamības dēļ uz laiku jāizmanto cits saziņas kanāls vai ja informācijas apmaiņai ir nepieciešama trešo valstu vai starptautisku organizāciju iesaiste, vai ja ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka šāda iesaiste būs vajadzīga vēlākā posmā. Atsauce uz *SIENA* sistēmu būtu jālasa kā atsauce arī uz tai sekojošo sistēmu, ja *SIENA* sistēma vēlāk tiks aizvietota. [...]**
- (19) Saskaņā ar šo direktīvu iesaldēšana un konfiskācija ir autonomi jēdzieni, un tam nevajadzētu kavēt dalībvalstis īstenot šo direktīvu ar instrumentiem, kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiktu uzskatīti par sodiem vai cita veida pasākumiem.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

- (20) Konfiskācijas rezultātā notiek īpašuma galīgā atņemšana. Tomēr īpašuma saglabāšana var būt priekšnoteikums konfiskācijai un bieži ir būtiska konfiskācijas rīkojuma rezultatīvai izpildei. Īpašumu saglabā iesaldējot. Lai novērstu īpašuma izšķērdēšanu [...], dalībvalstu kompetentās iestādes būtu jāpilnvaro nekavējoties rīkoties, lai nodrošinātu šādu īpašumu, **pirms ir izdots iesaldēšanas rīkojums. Tas ir svarīgi, piemēram, pārrobežu sadarbības kontekstā.**
- (20.a) Tūlītēja rīcība ir pagaidu steidzams iesaldēšanas pasākums, kura forma šajā direktīvā nav definēta. Saskaņā ar valsts tiesību aktiem tūlītējas rīcības pasākums var būt noformēts rīkojuma veidā. Valsts tiesību aktos var paredzēt, ka pēc tam, kad kompetentā iestāde ir to apliecinājusi vai apstiprinājusi, tūlītējas rīcības pasākums kļūst par iesaldēšanas rīkojumu vai tiek par tādu uzskatīts. Valsts tiesību akti var ierobežot tūlītējas rīcības pagaidu derīgumu. Šādos gadījumos, ja līdz šā termiņa beigām iesaldēšanas rīkojums nav izdots un kompetentā iestāde nav tūlītēju rīcību apliecinājusi vai apstiprinājusi, kā rezultātā tā kļūst par iesaldēšanas rīkojumu vai tiek uzskatīta par iesaldēšanas rīkojumu, tūlītējas rīcības sekas izbeidzas un uz laiku iesaldētā manta ir jāatdod atpakaļ.
- (20.b) Šī direktīva ļauj dalībvalstīm noteikt, kuras kompetentās iestādes būtu jāpilnvaro īstenot tūlītēju rīcību. Dalībvalstis var dot iespēju aktīvu atguves dienestiem īstenot tūlītēju rīcību, ja tas nepieciešams tā īpašuma saglabāšanai, ko tie izsekojuši un identificējuši, pildot savus pienākumus. Tas ir svarīgi, piemēram, pārrobežu sadarbības kontekstā.

- (21) Tā kā iesaldēšanas rīkojumi [...] **izraisa iejaukšanos** tiesībās uz īpašumu [...], šādus pagaidu pasākumus nevajadzētu izmantot ilgāk, nekā tas ir nepieciešams īpašuma pieejamības saglabāšanas nolūkā, ņemot vērā iespējamu vēlāku konfiskāciju. Tādēļ varētu būt nepieciešama lietas pārskatīšana valsts tiesā, lai nodrošinātu, ka mērķis novērst īpašuma izšķērdēšanu paliek spēkā.
- (22) Iesaldēšanas pasākumiem nevajadzētu skart iespēju kādu konkrētu īpašumu uzskatīt par pierādījumu visa procesa laikā ar noteikumu, ka tas beigās ir pieejams konfiskācijas rīkojuma rezultatīvai izpildei. Īpašumu saistībā ar kriminālprocesu var iesaldēt arī tādēļ, lai to vēlāk atdotu vai lai nodrošinātu kompensāciju par noziedzīga nodarījuma radītiem zaudējumiem.
- (22.a) Ja iesaldējamo īpašumu veido vienības, kas būtu jāsaglabā kā darbību turpinošas vienības (piemēram, uzņēmumi), iesaldēšanas rīkojumā var iekļaut pasākumus, lai uz laiku ierobežotu tiesību īstenošanu to īpašniekiem vai kontrolējošām personām attiecībā uz šo īpašumu, un vienlaikus ļauj turpināt tā darbību.**

- (23) Papildus konfiskācijas pasākumiem, kas iestādēm ļauj [...] **saskaņā ar** [...] galīgo notiesājošo spriedumu atņemt noziedzniekiem līdzekļus vai nozieguma rīkus, ir jārada iespēja konfiscēt īpašumu, kura vērtība ir līdzvērtīga šādiem līdzekļiem vai nozieguma rīkiem, lai aptvertu īpašumu, kura vērtība ir līdzvērtīga noziedzīgi iegūtajiem līdzekļiem un nozieguma rīkiem, ja nav iespējams **konfiscēt** [...] šādus līdzekļus un nozieguma rīkus. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var brīvi noteikt līdzvērtīgas vērtības īpašuma konfiskāciju kā [...] **līdzekļu un nozieguma rīku** konfiskācijas papildu pasākumu vai alternatīvu.
- (23.a) Īstenojot šo direktīvu attiecībā uz tāda īpašuma konfiskāciju, kura vērtība atbilst nozieguma rīkiem, attiecīgie noteikumi varētu būt piemērojami, ja, ievērojot konkrētās lietas īpašos apstākļus, šādi pasākumi ir samērīgi, jo īpaši ņemot vērā attiecīgo nozieguma rīku vērtību. Dalībvalstis var ņemt vērā arī to, vai un kādā mērā notiesātā persona ir atbildīga par to, ka nozieguma rīku konfiskācija ir padarīta neiespējama.

- (24) Tas, ka aizdomās turēta vai apsūdzēta persona nodod īpašumu vai noziedzīgi iegūtus līdzekļus par to informētai trešai personai, lai izvairītos no to konfiskācijas, ir ierasta un izplatīta prakse. Trešās personas iegūti līdzekļi vai īpašums attiecas uz situācijām, kurās, piemēram, trešā persona ir tieši vai netieši, piemēram, izmantojot starpnieku, ieguvusi īpašumu no aizdomās turētās vai apsūdzētās personas, arī tad, ja noziedzīgais nodarījums ir paveikts šīs trešās personas vārdā vai labā un ja apsūdzētajai personai nav īpašuma, ko var konfiscēt. Šādai konfiskācijai vajadzētu būt iespējamai **vismaz** gadījumos, kad ir konstatēts, ka trešās personas zināja vai tām vajadzēja zināt, ka nodošanas vai iegādes mērķis bija izvairīties no konfiskācijas, pamatojoties uz konkrētiem faktiem un apstākļiem, citstarp to, ka nodošana ir notikusi bez maksas vai apmaiņā pret summu, kas ir ievērojami zemāka par tirgus vērtību. Noteikumiem par konfiskāciju, ko piemēro trešām personām, būtu jāattiecas gan uz fiziskām, gan juridiskām personām, neskarot trešo personu tiesības tikt uzklautām, citstarp tiesības pieprasīt īpašumtiesības uz attiecīgo īpašumu. Jebkurā gadījumā tam nevajadzētu ietekmēt *bona fide* trešo pušu tiesības.

- (25) Noziedzīgas organizācijas iesaistās dažādās noziedzīgās darbībās. Lai iedarbīgi vērstos pret organizētām noziedzīgām darbībām, var būt situācijas, kad ir lietderīgi, lai pēc notiesājoša sprieduma par tādu noziedzīgu nodarījumu, kas var radīt ekonomisku ieguvumu, tiktu konfiscēts ne tikai īpašums, kurš saistīts ar konkrēto noziegumu, citstarp noziedzīgi iegūti līdzekļi vai nozieguma rīki, bet arī papildu īpašums, ko tiesa atzīst par tādu, kurš iegūts noziedzīgas darbības rezultātā. **Tādai paplašinātai konfiskācijai vajadzētu būt iespējamai, ja tiesa ir pārliecināta, ka attiecīgais īpašums ir gūts no noziedzīgas darbības, lai gan nepastāv prasība, ka par šādu noziedzīgu darbību jābūt notiesājošam spriedumam. Attiecīgā darbība varētu būt jebkāda veida nodarījums. Atsevišķi nodarījumi nav jāpierāda, taču tiesai ir jāpārliecinās, ka attiecīgais īpašums ir gūts no šādas darbības. Dalībvalstis var paredzēt, ka, piemēram, varētu būt pietiekami, ja tiesa, izvērtējot iespējamību, uzskata vai pamatoti pieņem, ka ir daudz lielākas iespējas, ka attiecīgais īpašums ir drīzāk gūts no noziedzīgas darbības nekā no citām darbībām. Šajā sakarā tiesai ir jāņem vērā lietas konkrētie apstākļi, tostarp fakti un pieejamie pierādījumi, pamatojoties uz kuriem varētu pieņemt lēmumu par paplašinātu konfiskāciju. Tas, ka personas īpašums nav samērīgs ar personas likumīgajiem ienākumiem, varētu būt viens no faktiem, ar ko pamato tiesas secinājumu, ka īpašums ir iegūts noziedzīgā veidā. Dalībvalstis varētu arī noteikt prasību attiecībā uz konkrētu laikposmu, kurā iegūto īpašumu varētu uzskatīt par iegūtu noziedzīgā veidā.**

- (26) Konfiskācijai vajadzētu būt iespējamai arī tad, ja [...] galīga notiesāšana nav iespējama aizdomās turētās vai apsūdzētās personas slimības, bēgulošanas vai nāves dēļ[...]. Tai vajadzētu būt iespējamai arī tad, ja **attiecīgajiem nodarījumiem** ir beigušies valsts tiesību aktos noteiktie **noilguma termiņi** [...] **pēc kriminālprocesa uzsākšanas**[...]. Konfiskācija šādos gadījumos būtu pieļaujama tikai tad, ja, **nepastāvot iepriekš minētajiem apstākļiem, kriminālprocesa rezultātā būtu bijis iespējams pieņemt galīgu notiesājošu spriedumu krimināllietā.** [...] Tai nevajadzētu skart atbildētāja tiesības tikt informētam par tiesvedību un tiesības uz to, lai viņu pārstāvētu advokāts. **Slimības un bēgulošanas gadījumos, lai izpildītu pienākumu, kas ļauj veikt pirmajā teikumā minēto konfiskāciju, pietiktu ar to, ka dalībvalstīs ir spēkā *in absentia* tiesas process.** Ja aizdomās turētā vai apsūdzētā persona bēgulo, dalībvalstīm būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi un tās var prasīt, lai attiecīgā persona tiktu izsaukta uz konfiskācijas procedūru vai informēta par to. Dalībvalstis tiek mudinātas konfiskāciju padarīt iespējamu arī tad, ja galīga notiesāšana nav iespējama tādēļ, ka aizdomās turēto vai apsūdzēto personu nevar saukt pie atbildības, jo tai pirms galīgās notiesāšanas ir piešķirta amnestija saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

- (27) Šajā direktīvā slimība būtu jāsaprot tādējādi, ka aizdomās turētā vai apsūdzētā persona garākā laikposmā nespēj piedalīties kriminālprocesā un tā rezultātā tiesvedību nevar turpināt. **Tas neattiecas uz gadījumiem, kad kriminālprocess slimības dēļ tiek apturēts tikai uz laiku un var turpināties pēc šādas apturēšanas.**

- (28) Tā kā organizētā noziedzība pēc būtības ir slēpta, ne vienmēr ir iespējams saistīt noziedzīgi iegūto īpašumu ar konkrētu noziedzīgu **darbību** [...] un konfiscēt šādu īpašumu. Šādās situācijās vajadzētu būt iespējai konfiscēt īpašumu [...], ja šis īpašums tiek identificēts **ar noziedzīgu nodarījumu saistītas izmeklēšanas ietvaros**, [...] un tiesa ir pārliecinājusies, ka [...] īpašums ir iegūts noziedzīgas **darbības rezultātā**, vismaz ja šī **darbība tieši vai netieši var radīt būtisku ekonomisku labumu un veikta** [...] noziedzīgas organizācijas ietvaros. **Dalībvalstīm būtu jāļauj konfiscēt šādu neizskaidrojamu bagātību, ja izmeklēšana, kuras ietvaros īpašums tika identificēts, attiecas uz nodarījumu, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā un par ko paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi.** Šiem nosacījumiem būtu jānodrošina, ka tāda īpašuma konfiskācija, kas nav saistīts ar konkrētu nodarījumu, par kuru īpašnieks ir notiesāts, attiecas tikai uz **īpašumu, kas iegūts noziedzīgas darbības rezultātā** [...], kas pēc sava rakstura ir [...] smaga. **Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ierobežot neizskaidrojamas bagātības konfiskāciju, paredzot, ka šādu konfiskāciju veic tikai tad, ja cita veida konfiskācija nav iespējama un – alternatīvi vai kumulatīvi – konfiscējamais īpašums ir iesaldēts sakarā ar izmeklēšanu saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, kas veikts noziedzīgas organizācijas ietvaros. Neizskaidrojamas bagātības konfiskācija neskar bona fide trešo personu tiesības.**

(28-a) Lai gan nav priekšnosacījuma, ka valsts tiesai būtu jāpārlicinās, ka ir izdarīts **konkrēts** noziedzīgs nodarījums, tiesai [...] **jābūt pieejamiem pietiekamiem faktiem un apstākļiem, lai tā varētu pārlicināties**, ka attiecīgais īpašums ir iegūts noziedzīgas darbības [...] rezultātā. **Attiecīgā darbība varētu būt jebkāda veida nodarījums.** Atsevišķi nodarījumi nav jāpierāda, taču tiesai ir jāpārlicinās, ka attiecīgais īpašums ir gūts no šādas darbības. Dalībvalstis var paredzēt, ka, piemēram, varētu būt pietiekami, ja tiesa, izvērtējot iespējamību, uzskata vai pamatoti pieņem, ka ir daudz lielākas iespējas, ka attiecīgais īpašums ir drīzāk gūts no šādas noziedzīgas darbības nekā no citām darbībām. Nosakot, vai attiecīgais īpašums ir iegūts noziedzīgas darbības [...] rezultātā, valstu tiesām būtu jāņem vērā visi attiecīgie lietas apstākļi, citstarp **pieejamie pierādījumi un konkrēti fakti, piemēram, tas, ka īpašuma vērtība [...]** ir būtiski nesamērīga ar **personas [...]** likumīgajiem ienākumiem. **Vēl viens apstāklis, ko varētu ņemt vērā, ir tas, ka īpašumam nav ticama likumīga avota, jo parasti likumīgi iegūta īpašuma izcelsmi ir iespējams izskaidrot.** Svarīga varētu būt arī personas saikne ar personām, kuras ir saistītas ar noziedzīgu organizāciju. Katrs gadījums būtu jāizvērtē atsevišķi – atkarībā no lietas apstākļiem. Neizskaidrojamas bagātības konfiskācijas mehānismu nav paredzēts izmantot, ja konkrētajā gadījumā direktīvā paredzēto noteikumu piemērošana būtu acīmredzami nepamatota vai nesamērīga. Dalībvalstis varētu arī noteikt prasību attiecībā uz konkrētu laikposmu, kurā iegūto īpašumu varētu uzskatīt par iegūto šādā noziedzīgā veidā. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek ievērotas skartās personas attiecīgās procesuālās tiesības. [...]

- (28-b) Pierādījumu standarts attiecībā uz īpašuma izcelsmi, kas šajā direktīvā noteikts noteikumos par paplašinātu konfiskāciju un neizskaidrojamas bagātības konfiskāciju, principā ir tas pats. Saskaņā ar abiem noteikumiem tiesai ir jāpārlicinās, ka attiecīgais īpašums ir gūts no noziedzīgas darbības, lai gan nepastāv prasība, ka par šādu noziedzīgu darbību jābūt notiesājošam spriedumam. Lai gan noteikums par paplašinātu konfiskāciju ir piemērojams tikai tad, ja persona ir notiesāta par noziedzīgu nodarījumu, un tādā gadījumā var izdot rīkojumu saistībā ar šai personai piederošu īpašumu, ja tiesa ir pārliecinājusies, ka attiecīgais īpašums ir gūts no noziedzīgas darbības, noteikumu par neizskaidrojamas bagātības konfiskāciju piemēro neatkarīgi no tā, kāds ir iznākums izmeklēšanai saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, kura dēļ tas tika piemērots. Neizskaidrojamas bagātības konfiskāciju vajadzētu būt iespējams veikt, ja tiesvedība tiek pārtraukta neatkarīgi no iemesla, kā arī tad, ja tiesvedības rezultātā tiek pasludināts spriedums. Notiesāšanas gadījumos principā būtu iespējams veikt vai nu paplašinātu konfiskāciju, vai arī neizskaidrotas bagātības konfiskāciju. Direktīvā nav norādīts, kuram konfiskācijas veidam vajadzētu prevalēt, taču dalībvalstis to var darīt. Jāatzīmē, ka gadījumos, kad par nodarījumu ir ierosināta kriminālvajāšana, konfiskācijas rīkojums nav obligāti jāizskata tiesā saistībā ar attiecīgo nodarījumu; dalībvalstis varētu arī atļaut konfiskācijas jautājumu nošķirt no apsūdzībām krimināllietās un to izskatīt atsevišķi.**
- (28.b) Nosakot to, vai noziedzīga nodarījuma vai noziedzīgas darbības rezultātā tiek gūts ekonomisks labums, dalībvalstis var ņemt vērā visus attiecīgos lietas apstākļus, tostarp darbības veidus, piemēram, to, vai nodarījums ir veikts saistībā ar organizētu noziedzību vai ar nodomu radīt regulāru peļņu noziedzīgu nodarījumu rezultātā.**

- (28.c) Iesaldējamā un konfiscējamā īpašuma izsekošanai un identificēšanai vajadzētu būt iespējamai pat pēc galīgā notiesājošā sprieduma par noziedzīgo nodarījumu vai pēc tiesvedības, piemērojot konfiskāciju bez notiesājošā sprieduma. Šis pienākums neliedz dalībvalstīm noteikt saprātīgus termiņus pēc galīgā notiesājošā sprieduma vai galīgā lēmuma tiesvedībā, piemērojot konfiskāciju bez notiesājošā sprieduma, kuram izbeidzoties izsekošana un identifikācija vairs nebūtu iespējama.
- (28.d) Būtu jāmudina dalībvalstis nepieļaut to, ka īpašuma atsavināšanas laikā, kas notiek, pamatojoties uz saistošu konfiskācijas rīkojumu, īpašumu iegūst personas, kas notiesātas kriminālprocesā, kura ietvaros īpašums tika iesaldēts.

- (29) Lai nodrošinātu, ka īpašums, uz kuru attiecas vai var attiekties iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojums, saglabā savu ekonomisko vērtību, dalībvalstīm būtu jāievieš lietderīgi pārvaldības pasākumi. **Šādi pasākumi būtu jāpiemēro iesaldētam īpašumam un konfiscētam īpašumam, līdz tas tiek atsavināts, pamatojoties uz galīgo konfiskācijas rīkojumu. Tos nevajadzētu piemērot pēc tam, kad īpašums ir atsavināts, pamatojoties uz galīgo konfiskācijas rīkojumu, ja dalībvalstis var paredzēt noteikumus par piemērojamiem mehānismiem, saskaņā ar kuriem īpašumu vai tā vērtību, ko atsavina par labu valsts vai citam publiskajam budžetam, var izmantot, lai izmaksātu kompensācijas cietušajiem, sabiedrības interesēs, sociāliem mērķiem vai citiem valsts tiesību aktos noteiktiem mērķiem. Ar šo direktīvu netiek saskaņoti mehānismi, kurus piemēro pēc īpašuma atsavināšanas, pamatojoties uz galīgo konfiskācijas rīkojumu.**
- (29.a) Gadījumos, kad tas ir pamatoti īpašuma veida dēļ, citstarp, piemēram, kas attiecas uz tā vērtību vai ar īpašuma veidam piemērojamiem īpašiem pārvaldības apstākļiem vai speciālām zināšanām, šādiem [...] pasākumiem vajadzētu ietvert [...] novērtējumu par to, kā [...] līdz minimumam samazināt pārvaldības izmaksas un saglabāt [...] īpašuma vērtību, un kas veikts, [...] sagatavojot iesaldēšanas rīkojumu vai, vēlākais, nekavējoties pēc tā izpildes[...]. Novērtējuma mērķis ir nodrošināt kompetentajām iestādēm attiecīgos apsvērumus, kas jāņem vērā, pirms iesaldēšanas rīkojums tiek pieņemts vai izpildīts, vai arī tā laikā vai pēc tam. Dalībvalstis var pieņemt norādījumus par to, kā šāds novērtējums būtu jāveic, ņemot vērā ar iesaldējamo īpašumu saistītos apstākļus un nodrošinot, ka attiecīgais novērtējums neapdraudēs iesaldēšanas rīkojuma savlaicīgu izpildi.

- (30) [...] **Gadījumos, kad var pamatoti pieņemt, ka** iesaldētais īpašums ir ātrbojīgs, strauji zaudē vērtību vai tā uzturēšanas izmaksas ir nesamērīgas ar paredzamo vērtību konfiskācijas brīdī, vai arī to ir pārāk grūti pārvaldīt, vai tas ir viegli aizvietojams, dalībvalstīm būtu jāatļauj pārdot šo īpašumu **pirms galīgā konfiskācijas rīkojuma izdošanas. Saskaņā ar valsts tiesību aktiem lēmumam par īpaša veida īpašuma pārdošanu var būt vajadzīgs kompetentās valsts iestādes iepriekšējs apstiprinājums.** Pirms šāda lēmuma pieņemšanas, **izņemot steidzamus gadījumus, skartajai personai** [...] būtu jānodrošina tiesības tikt **informētai** [...]. Dalībvalstīm būtu jāparedz iespēja **pārsūdzēt rīkojumu par iepriekšēju pārdošanu. Dalībvalstis var paredzēt iespēju, ka šādi pārsūdzībai ir apturošs efekts, piemēram, ja tas nepieciešams, lai aizsargātu skartās personas likumīgās intereses, jo īpaši, ja pastāv neatgriezeniska kaitējuma risks. Dalībvalstis to var darīt, piemēram, ar likumu paredzot apturošu efektu šādi pārsūdzībai vai ļaujot kompetentajai tiesai apturēt rīkojuma izpildi, līdz tā pieņem lēmumu par pārsūdzību.** Dalībvalstis [...] **var** apsvērt iespēju iesaldētā īpašuma pārvaldības izmaksas iekasēt no **īpašnieka vai faktiskā īpašnieka**, piemēram, kā alternatīvu rīkojumam par iepriekšēju pārdošanu un galīgās notiesāšanas gadījumā. [...]

- (31) Dalībvalstīm būtu jāizveido **vai jānorīko viena vai vairākas kompetentās iestādes, kas darbosies kā** aktīvu pārvaldības biroji nolūkā izveidot specializētas iestādes, kuru uzdevums ir pārvaldīt iesaldēto un konfiscēto īpašumu, lai lietderīgi pārvaldītu īpašumu, kas iesaldēts pirms konfiskācijas, un saglabātu tā vērtību, līdz pieņem galīgo lēmumu par konfiskāciju **un īpašumu atsavina, pamatojoties uz šādu lēmumu.** Neskarot dalībvalstu iekšējās administratīvās struktūras, aktīvu pārvaldības birojiem vajadzētu būt vai nu vienīgajai iestādei, kas pārvalda iesaldēto [...] **un konfiscēto īpašumu,** vai arī būtu jāsniedz atbalsts decentralizētiem dalībniekiem saskaņā ar valsts pārvaldības sistēmām un jāatbalsta attiecīgās iestādes saistībā ar plānošanu [...]. **Šajā direktīvā nav noteikts aktīvu pārvaldības biroju juridiskais vai institucionālais raksturs, un tā neskar institucionālās sistēmas dalībvalstīs, kurās aktīvu pārvaldības biroji var veikt arī aktīvu atguves dienestu uzdevumus vai kurās atsevišķus aktīvu pārvaldības biroju uzdevumus var nodot ārpakalpojumā.**
- (32) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta") un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā ("ECTK"), kā tas interpretēts Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā. Šī direktīva būtu jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.

- (33) Iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumi būtiski ietekmē aizdomās turēto un apsūdzēto personu tiesības, kā arī noteiktos gadījumos tādu trešo personu vai **citu personu** tiesības, pret kurām nav ierosināta kriminālvajāšana. Direktīvā būtu jāparedz īpašas garantijas un tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai, īstenojot šo direktīvu, garantētu viņu pamattiesību aizsardzību saskaņā ar tiesībām uz taisnīgu tiesu, tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un nevainīguma prezumpciju, kā noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. un 48. pantā.
- (34) Par iesaldēšanas, konfiskācijas[...] un iepriekšējas pārdošanas rīkojumiem būtu **nekavējoties jāpaziņo skartajai personai[...]. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt kompetentajām iestādēm tiesības izmeklēšanas vajadzību dēļ atlikt iesaldēšanas rīkojumu paziņošanu skartajai personai.** Šo rīkojumu paziņošanas mērķis citstarp ir ļaut skartajai personai tos apstrīdēt [...]. Tādēļ šādos paziņojumos parasti būtu jānorāda attiecīgā rīkojuma iemesls(-i). **Ja skartā persona vai skartās personas atrašanās vieta nav zināma vai ja paziņošana katrai skartajai personai radītu nesamērīgu slogu, paziņošanu var veikt, sniedzot publisku paziņojumu.**

(34.a) Skartajai **personai** [...] vajadzētu būt reālai iespējai apstrīdēt iesaldēšanas, konfiskācijas[...] un iepriekšējas pārdošanas rīkojumus. Konfiskācijas rīkojumu gadījumā, ja pastāv visi noziedzīga nodarījuma elementi, bet nav iespējams pieņemt notiesājošu spriedumu, atbildētājam vajadzētu būt iespējai tikt uzklautam pirms šāda rīkojuma pieņemšanas, **ja tas ir iespējams. [...] Konfiskācijas rīkojumu gadījumā, ievērojot noteikumus par paplašinātu konfiskāciju un neizskaidrojamas bagātības konfiskāciju, lietas apstākļos, kurus skartā persona var apstrīdēt, apstrīdot konfiskācijas rīkojumu tiesā, būtu jāietver arī konkrēti fakti un pieejamie pierādījumi, uz kuru pamata attiecīgo īpašumu uzskata par īpašumu, kas iegūts noziedzīgas darbības rezultātā.**

(35) Īstenojot šo direktīvu un lai nodrošinātu konfiskācijas pasākumu proporcionalitāti, dalībvalstis **var** [...] paredzēt **iespēju** [...], ka [...] **konfiskācija** netiek noteikta [...] **vai ir veikta** tādā apmērā, kas būtu neproporcionāls attiecīgajam nodarījumam **vai apsūdzībai. Šai iespējai būtu jāļauj kompetentajām iestādēm, piemēram, novērtēt, cik lielā mērā nozieguma rīku konfiskācija ir samērīga.** Turklāt dalībvalstis **var** [...] paredzēt iespēju, pamatojoties uz attiecīgās atsevišķās lietas apstākļiem, kam vajadzētu būt izšķirošiem, noteikt, ka ārkārtas apstākļos konfiskāciju nepiemēro **vai neveic**, ciktāl tā saskaņā ar valsts tiesību aktiem radītu nepamatotas grūtības attiecīgajai personai. Šādi ārkārtas apstākļi būtu jāattiecinā tikai uz gadījumiem, kad konfiskācija radītu attiecīgajai personai situāciju, kurā tai būtu ļoti grūti izdzīvot, un izšķirīgiem vajadzētu būt attiecīgā individuālā gadījuma apstākļiem.

(35.a) **Lai gan dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt, ka personām, kuru īpašumu skar šajā direktīvā paredzētie pasākumi, ir tiesības uz advokāta palīdzību visā iesaldēšanas un konfiskācijas procesa laikā, šī direktīva neietekmē noteikumus, kas piemērojami bezmaksas juridiskajai palīdzībai.**

(36) Šī direktīva būtu jāīsteno, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/64/ES ¹³, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/13/ES ¹⁴,

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/29/ES ¹⁵, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/48/ES ¹⁶, **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/60/ES ¹⁷**, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/343 ¹⁸, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/800 ¹⁹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/1919 ²⁰.

-
- ¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI (OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.).
- ¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV L 294, 6.11.2013., 1. lpp.).
- ¹⁷ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/60/ES (2014. gada 15. maijs) par no dalībvalsts teritorijas nelikumīgi izvestu kultūras priekšmetu atgriešanu un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 159, 28.5.2014., 1. lpp.).**
- ¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).
- ¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā (OV L 132, 21.5.2016., 1. lpp.).
- ²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1919 (2016. gada 26. oktobris) par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā (OV L 297, 4.11.2016., 1. lpp.).

- (37) Ir īpaši svarīgi, lai saistībā ar datu apstrādi saskaņā ar šo direktīvu tiktu nodrošināta Savienības tiesību aktos paredzētā personas datu aizsardzība. Šajā nolūkā šīs direktīvas noteikumi būtu jāsaskaņo ar Direktīvu (ES) 2016/680. Jo īpaši būtu jāprecizē, ka aktīvu atguves dienesti arī turpmāk apmainās tikai ar tādiem personas datiem, kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/794 II pielikuma B iedaļas 2. punktā uzskaitītajās datu kategorijās. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680 piemēro personas datu apstrādei, ko šīs direktīvas nolūkos veic valstu kompetentās iestādes, it īpaši aktīvu atguves dienesti.
- (38) Ir īpaši svarīgi, lai saistībā ar jebkuru informācijas apmaiņu saskaņā ar šo direktīvu tiktu nodrošināta Savienības tiesību aktos paredzētā personas datu aizsardzība. Tādēļ, ciktāl tas attiecas uz personas datu apstrādi nolūkā novērst, izmeklēt, atklāt noziedzīgus nodarījumus vai saukt pie atbildības par tiem vai nolūkā izpildīt kriminālsodus, saistībā ar pasākumiem, ko veic saskaņā ar šo direktīvu, ir piemērojami Direktīvā (ES) 2016/680 izklāstītie datu aizsardzības noteikumi. Attiecīgā gadījumā, it īpaši ņemot vērā personas datu apstrādi, ko veic aktīvu pārvaldības biroji, lai pārvaldītu īpašumu, ir piemērojami Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679 izklāstītie datu aizsardzības noteikumi.

- (39) Lai aktīvu atgūšanas sistēma būtu iedarbīga, ir nepieciešami dažādu iestāžu saskaņoti centieni – tās ir gan tiesībsardzības iestādes, citstarp muitas iestādes, nodokļu iestādes un nodokļu piedziņas iestādes, ciktāl tās ir kompetentas aktīvu atgūšanas jomā, gan aktīvu atguves dienesti, tiesu iestādes un aktīvu pārvaldības iestādes, arī aktīvu pārvaldības biroji. Lai nodrošinātu visu kompetento iestāžu koordinētu rīcību, ir jāizstrādā stratēģiskāka pieeja aktīvu atgūšanai un jāveicina ciešāka sadarbība starp attiecīgajām iestādēm, kā arī jāiegūst skaidrs pārskats par aktīvu atgūšanas rezultātiem. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāpieņem un regulāri jāpārskata valsts stratēģija par aktīvu atgūšanu, lai vadītu darbības saistībā ar attiecīgo nozieguma rīku, noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai īpašuma finanšu izmeklēšanu, iesaldēšanu un konfiskāciju, pārvaldību un galīgo atsavināšanu. **Dalībvalstis var lemt par piemērotu formātu šādai stratēģijai, kurā var ņemt vērā to konstitucionālās tradīcijas attiecībā uz varas un kompetenču dalīšanu un kura var būt vai nu sektorāla, vai daļa no plašāka stratēģiska dokumenta. Neskarot to, vai dalībvalstis paredz vienas vai vairāku stratēģiju pieņemšanu, to vispārējam saturam būtu jāaptver visas dalībvalsts teritorija.** Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina kompetentās iestādes ar nepieciešamajiem resursiem, lai tās varētu rezultatīvi pildīt savus uzdevumus. Kompetentās iestādes būtu jāsaprot kā iestādes, kurām uzticēts veikt uzdevumus, kas izklāstīti šajā direktīvā un saskaņā ar valsts sistēmu.

- (40) Lai novērtētu aktīvu atgūšanas, pārvaldības un konfiskācijas sistēmas lietderību un efektivitāti, ir jāvāc un jāpublicē **piemērotu** statistikas datu salīdzināmais **minimums** par īpašuma iesaldēšanu, pārvaldību un konfiskāciju. **Dalībvalstīm būtu jācenšas apkopot konkrētus statistikas datus centralizētā līmenī, lai tos nosūtītu Komisijai. Tas nozīmē, ka dalībvalstīm jādara viss iespējamais, lai apkopotu attiecīgos datus. Tas tomēr nenozīmē, ka dalībvalstīm ir pienākums veikt datu apkopošanu tad, ja tas attiecīgai dalībvalstij rada nesamērīgu administratīvo slogu vai lielas izmaksas.**
- (41) [...]
- (42) [...] ²¹ [...]

²¹ [...]

- (43) **Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka aktīvu pārvaldības birojiem un attiecīgā gadījumā aktīvu atguves dienestiem un citām kompetentajām iestādēm, kas veic uzdevumus, ievērojot šo direktīvu, ir vajadzīgie instrumenti, lai nodrošinātu iesaldētā un konfiscētā īpašuma efektīvu pārvaldību. Šajā nolūkā dalībvalstis var izveidot vienu vai vairākus reģistrus īpašumiem, kas iesaldēti un konfiscēti, ievērojot šo direktīvu.**

[...]

- (44) Organizētas noziedzīgas grupas darbojas pāri robežām un arvien vairāk iegūst īpašumu dalībvalstīs, kas nav to pamata atrašanās vieta, un trešās valstīs. Ņemot vērā organizētās noziedzības starptautisko dimensiju, starptautiskā sadarbība ir ļoti svarīga, lai atgūtu peļņu un konfiscētu finanšu aktīvus, kas ļauj noziedzniekiem darboties. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka gan aktīvu atguves dienesti, gan līdzekļu pārvaldības biroji, **cik vien iespējams**, [...] sadarbojas ar partneriem trešās valstīs, lai izsekotu, identificētu un pārvaldītu nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kas ir iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets saistībā ar procesu krimināllietās vai par tādu var kļūt. **Dalībvalstīm būtu jāizmanto esošās sadarbības sistēmas, un tās tiek mudinātas – bet nenosakot to par pienākumu – izstrādāt vai pielāgot spēkā esošos divpusējos nolīgumus vai pievienoties spēkā esošajām daudzpusējām konvencijām, vai, visbeidzot, slēgt jaunus divpusējus nolīgumus, ja citas vienošanās nepastāv. Pasākumiem, kas veikti šajā sakarā, ir piemērojami Direktīvā (ES) 2016/680 izklāstītie datu aizsardzības noteikumi. [...]**

- (45) Aktīvu atguves dienestiem būtu arī cieši jāsadarbojas ar ES struktūrām un aģentūrām, citstarp Eiropolu, *Eurojust* un Eiropas Prokuratūru, saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām, ciktāl tas nepieciešams, lai izsekotu un identificētu īpašumu pārrobežu izmeklēšanās, ko atbalsta Eiropols un *Eurojust*, vai Eiropas Prokuratūras veiktajās izmeklēšanās.

Dalībvalstīm, kas piedalās ciešākā sadarbībā *EPPO* izveidei, būtu jānodrošina, ka to aktīvu atguves dienesti ievēro Padomes Regulā (ES) 2017/1939 noteiktos pienākumus, tostarp 24. pantā paredzēto ziņošanas pienākumu, un ievēro un veic izmeklēšanas pasākumus, ko *EPPO* tām uzticējusi, saskaņā ar 28. pantu. [...]

- (46) Lai nodrošinātu, ka pastāv vienota izpratne un minimāli standarti attiecībā uz aktīvu izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu, **konfiskāciju** un pārvaldību, šajā direktīvā būtu jāparedz minimālie noteikumi attiecīgajiem pasākumiem, kā arī ar tiem saistītās garantijas. Minimālo noteikumu pieņemšana neliedz dalībvalstīm piešķirt plašākas pilnvaras aktīvu atguves dienestiem vai aktīvu pārvaldības birojiem vai paredzēt **plašākus noteikumus par iesaldēšanu un konfiskāciju, tostarp, piemēram, saistībā ar to noteikumiem par pierādījumiem vai saistībā ar neizskaidrojamas bagātības paplašinātas konfiskācijas vai konfiskācijas piemērošanas jomu, vai paredzēt** papildu garantijas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, **piemēram, skarto personu uz klausīšanu pirms iepriekšējas pārdošanas**, ar noteikumu, ka šādi valsts pasākumi un noteikumi neapdraud šīs direktīvas mērķi.
- (47) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, uzlabot īpašuma konfiskāciju krimināllietās, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

- (48) Tā kā ar šo direktīvu tiek noteikts visaptverošu noteikumu kopums, kas pārklātos ar jau spēkā esošajiem juridiskajiem instrumentiem, ar to attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, būtu jāaizstāj Padomes Vienotā rīcība 98/699/TI ²², Padomes Pamatlēmums 2001/500/TI ²³, Pamatlēmums 2005/212/TI, Lēmums 2007/845/TI un Direktīva 2014/42/ES.
- (49) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (50) [Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Īrija ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.] [vai] [Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un šī direktīva tai nav saistoša un nav jāpiemēro.]

²² Padomes Vienotā rīcība 98/699/TI (1998. gada 3. decembris), kas pieņemta, pamatojoties uz K3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un nelikumīgi iegūtu līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestu un konfiskāciju (OV L 333, 9.12.1998., 1. lpp.).

²³ Padomes Pamatlēmums (2001. gada 26. jūnijs) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un noziedzīgi iegūto līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestēšanu un konfiskāciju (OV L 182, 5.7.2001., 1. lpp.).

(51) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. pantu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas **2022. gada 19. jūlijā** sniedza atzinumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Šajā direktīvā ir paredzēti minimālie noteikumi par īpašuma izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu, konfiskāciju un pārvaldību saistībā ar procesu krimināllietās. **Šie noteikumi neskar procedūras, ko dalībvalstis var izmantot, lai iesaldētu un konfiscētu attiecīgo īpašumu. Šo direktīvu piemēro, neskarot iesaldēšanas un konfiskācijas pasākumus saistībā ar tiesvedību civillietās vai administratīvajās lietās.**
2. [...]

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro [...] noziedzīgiem nodarījumiem, **uz kuriem attiecas:**
 - a) [...] Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (**2008. gada 24. oktobris**) par cīņu pret **organizēto noziedzību** ²⁴;
 - b) [...] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (**2017. gada 15. marts**) par **terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI** ²⁵;
 - c) [...] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/36/ES (**2011. gada 5. aprīlis**) par **cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI** ²⁶;

²⁴ [...]OV L 300, 11.11.2008., 42[...]. lpp.

²⁵ [...]OV L 88, 31.3.2017., 6[...]. lpp.

²⁶ [...]OV L 101, 15.4.2011., 1[...]. lpp.

- d) [...] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (**2011. gada 13. decembris**) par **seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI** ²⁷;
- e) [...] Padomes Pamatlēmums 2004/757/TI (**2004. gada 25. oktobris**), ar ko paredz **minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā** ²⁸;
- f) [...] Konvencija, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. panta 2. punkta c) apakšpunktu par cīņu pret korupciju, kurā iesaistītas Eiropas Kopienu amatpersonas vai Eiropas Savienības dalībvalstu amatpersonas, ²⁹ un [...] Padomes Pamatlēmums 2003/568/TI (**2003. gada 22. jūlijs**) par **korupcijas apkarošanu privātajā sektorā** ³⁰;

²⁷ [...]OV L 335, 17.12.2011., 1[...]. lpp.

²⁸ [...]OV L 335, 11.11.2004., 8[...]. lpp.

²⁹ OV C 195, 25.6.1997., 1. lpp.

³⁰ [...]OV L 192, 31.7.2003., 54[...]. lpp.

- g) [...] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673 (**2018. gada 23. oktobris**) par **nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām** ³¹;
- h) [...] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/713 (**2019. gada 17. aprīlis**) par **krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/413/TI** ³²;
- i) [...] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/62/ES (**2014. gada 15. maijs**) par **euro un citu valūtu krimināltiesisko aizsardzību pret viltošanu** ³³;
- j) [...] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/40/ES (**2013. gada 12. augusts**) par **uzbrukumiem informācijas sistēmām, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2005/222/TI** ³⁴;

³¹ [...]OV L 284, 12.11.2018., 22[...]. lpp.

³² [...]OV L 123, 10.5.2019., 18[...]. lpp.

³³ [...]OV L 151, 21.5.2014., 1[...]. lpp.

³⁴ [...]OV L 218, 14.8.2013., 8[...]. lpp.

- k) [...] Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret transnacionālo organizēto noziedzību Protokols par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu ³⁵;
- l) [...] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (**2017. gada 5. jūlijs**) par **cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības** ³⁶;

³⁵ OV L 89, 25.3.2014., 7. lpp.

³⁶ [...]OV L 198, 28.7.2017., 29[...]. lpp.

- m) [...] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/99/EK (**2008. gada 19. novembris**) par **vides krimināltiesisko aizsardzību** ³⁷ un [...] Direktīva 2005/35/EK, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/123/EK (**2009. gada 21. oktobris**), ar ko groza Direktīvu 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un par sankciju ieviešanu par pārkāpumiem ³⁸;
- n) [...] Padomes Pamatlēmums 2002/946/TI par krimināltiesiskās sistēmas stiprināšanu, lai novērstu neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu ³⁹, un Padomes Direktīva 2002/90/EK, ar ko definē neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu ⁴⁰;
- o) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/57/ES (2014. gada 16. aprīlis) par kriminālsodiem par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas direktīva) ⁴¹;
- p) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva [x] par noziedzīgu nodarījumu un sodu definēšanu attiecībā uz Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.

³⁷ [...]OV L 328,6.12.2008., 28[...]. lpp. Atsauce uz 2008. un 2009. gada direktīvām tiks aizstāta ar atsauci uz vēl nepieņemto direktīvu par vides krimināltiesisko aizsardzību, ja minētā direktīva tiks pieņemta pirms pašreizējā teksta galīgās redakcijas izstrādes.

³⁸ [...]OV L 280, 27.10.2009., 52[...]. lpp.

³⁹ [...]OV L 328, 5.12.2002., 1[...]. lpp.

⁴⁰ [...]OV L 328, 5.12.2002., 17[...]. lpp.

⁴¹ **OV L 173, 12.6.2014., 179. lpp.**

2. Šo direktīvu piemēro [...] **noziedzīgiem** nodarījumiem, **ja nodarījums ir izdarīts noziedzīgas organizācijas ietvaros, kā definēts Padomes Pamatlēmumā 2008/841/TI, un par to ir paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi.**[...]

[...]

3. [...]

4. Šo direktīvu piemēro jebkuriem citiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti citos Savienības tiesību aktos, ja tajos ir konkrēti paredzēts, ka šo direktīvu piemēro tajos definētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.
5. Šīs direktīvas II nodaļas noteikumus par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai īpašuma izsekošanu un identificēšanu piemēro visiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas definēti valsts tiesību aktos un kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura ilgums ir vismaz viens gads.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "noziedzīgi iegūti līdzekļi" ir jebkāds ekonomisks ieguvums, kas tieši vai netieši gūts, izdarot noziedzīgu nodarījumu; tas var būt jebkāda veida īpašums un ietver tiešu noziedzīgi iegūtu līdzekļu turpmāku atkārtotu ieguldīšanu vai pārveidošanu un jebkākus vērtīgus labumus;
- 2) "īpašums" ir jebkāds īpašums neatkarīgi no tā, vai tā ir ķermeniska vai bezķermeniska, kustama vai nekustama manta, un juridiski dokumenti vai instrumenti, kas apliecina īpašumtiesības uz šo mantu vai cita veida tiesības uz to;
- 3) "nozieguma rīki" ir jebkāds īpašums, kurš jebkādā veidā, pilnīgi vai daļēji, tika izmantots vai kuru bija paredzēts izmantot, lai izdarītu noziedzīgu nodarījumu;
- 4) "izsekošana un identificēšana" ir jebkura izmeklēšana, ko veic kompetentās iestādes, lai noteiktu nozieguma rīkus, noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kuri varētu būt iegūti noziedzīgu darbību rezultātā;
- 5) "iesaldēšana" ir pagaidu aizliegums nodot, iznīcināt, pārveidot, atsavināt vai pārvietot īpašumu vai īpašuma pagaidu uzraudzība vai kontrole;
- 6) "konfiskācija" ir īpašuma galīga atņemšana, ko **tiesu iestāde** [...] norīkojusi saistībā ar noziedzīgu nodarījumu **vai noziedzīgu darbību**;

- 7) [...]
- 8) "noziedzīga organizācija" ir noziedzīga organizācija, kā definēts Padomes Pamatlēmuma 2008/841/TI 1. pantā;
- 9) "cietušais" ir cietušais, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/29/ES [...] ⁴² 2. pantā [...];
- 10) [...] ⁴³ [...]
- 11) [...]
- 12) [...]

⁴² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI.

⁴³ [...]

II NODAĻA

IZSEKOŠANA UN IDENTIFICĒŠANA

4. pants

Aktīvu izsekošanas izmeklēšana

1. Lai atvieglotu pārrobežu sadarbību, dalībvalstis veic pasākumus, kas ļauj ātri izsekot un identificēt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kurš ir iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets [...] procesā **krimināllietās** vai par tādu var kļūt.
2. Kompetentās iestādes nekavējoties veic līdzekļu izsekošanas izmeklēšanu saskaņā ar 1. punktu, [...] ja tiek sākta izmeklēšana saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, kas var radīt ievērojamus ekonomiskus ieguvumus, **ja vien tas netiek uzskatīts par nelietderīgu, ņemot vērā nodarījuma veidu un attiecīgās lietas apstākļus [...].**

5. pants

Aktīvu atguves dienesti

1. Katra dalībvalsts izveido vismaz vienu aktīvu atguves dienestu, lai atvieglotu pārrobežu sadarbību saistībā ar aktīvu izsekošanas izmeklēšanu.
2. Aktīvu atguves dienestu uzdevumi ir šādi:
 - a) izsekot un identificēt nozieguma rīkus, noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kad vien tas nepieciešams, lai atbalstītu citas kompetentās valsts iestādes, kas ir atbildīgas par aktīvu izsekošanas izmeklēšanu saskaņā ar 4. pantu;

- b) izsekot un identificēt nozieguma rīkus, noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kas ir citas dalībvalsts izdota iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets vai par tādu var kļūt;
 - c) sadarboties un apmainīties ar informāciju ar citu dalībvalstu aktīvu atguves dienestiem, izsekojot un identificējot nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kas ir iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets vai par tādu var kļūt.[...]
 - d) [...]
3. [...]
4. [...]

6. pants

Piekļuve informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atguves dienestiem, lai tie varētu veikt 5. pantā minētos uzdevumus **un ar noteikumu, ka informācija tiek glabāta centralizētās vai savstarpēji savienotās publisko iestāžu datubāzēs vai reģistros**, ir tūlītēja un tieša piekļuve šādai informācijai, ciktāl [...] **tā** ir nepieciešama noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma izsekošanai un identificēšanai:

[...]

- [...] **a)** valsts nekustamā īpašuma reģistri vai elektroniskās datu izguves sistēmas un zemes un kadastra reģistri;
- [...] **b)** valsts pilsonības un fizisko personu iedzīvotāju reģistri;
- [...] **c)** valsts mehānisko transportlīdzekļu, gaisa kuģu un peldlīdzekļu reģistri;
- [...] **d)** komerciāli [...] **reģistri**, tostarp uzņēmumu un sabiedrību reģistri.[...]

[...]

[...]

2. Ja 1. punktā minētā informācija netiek glabāta **centralizētās vai savstarpēji savienotās** datubāzēs vai reģistros, dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka aktīvu atguves dienesti var iegūt šo informāciju **no attiecīgajām iestādēm** citā veidā.

2.a Papildus 1. un 2. punktā minētajai informācijai un nolūkā veikt 5. pantā minētos uzdevumus dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem nodrošina aktīvu atguves dienestiem ātru piekļuvi šādai informācijai, ciktāl tas ir nepieciešams noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma izsekošanai un identificēšanai:

- a) fiskālie dati, citstarp nodokļu un ieņēmumu iestāžu rīcībā esošie dati;**
- b) valsts sociālā nodrošinājuma dati;**

- c) attiecīgā informācija, kas ir to iestāžu rīcībā, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana par tiem.
- 2.b Dalībvalstis var nolemt piešķirt piekļuvi saskaņā ar 2.a punktu, pamatojoties uz pamatotiem pieprasījumiem. Šādas informācijas pieprasījumu jo īpaši var noraidīt, piemēram, ja šādas informācijas sniegšana negatīvi ietekmētu notiekošu izmeklēšanu, ja tas būtu nesamērīgi ar fiziskas vai juridiskas personas legītajām interesēm attiecībā uz nolūkiem, kādiem piekļuve ir pieprasīta, vai ja tā ietvertu informāciju, ko sniegusi cita dalībvalsts vai trešā valsts.
3. Tieša un tūlītēja piekļuve 1. punktā minētajai informācijai neskar valsts tiesību aktos noteiktās procesuālās garantijas.

7. pants

Nosacījumi attiecībā uz aktīvu atgaves dienestu piekļuvi informācijai

1. [...] Informācijai, ievērojot 6. pantu, piekļūst **tikai [...] 5. pantā minēto uzdevumu izpildes nolūkā** darbinieki, kas ir īpaši norīkoti un pilnvaroti piekļūt 6. pantā minētajai informācijai, un tikai tad, ja tas ir nepieciešams, to izvērtējot katrā gadījumā atsevišķi.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atgaves dienestu darbinieki ievēro noteikumus par konfidencialitāti un dienesta noslēpumu, kā paredzēts piemērojamajos valsts tiesību aktos. Dalībvalstis arī nodrošina, ka aktīvu atgaves dienestu darbiniekiem ir nepieciešamās specializētās prasmes un iemaņas savu pienākumu rezultatīvai izpildei.
3. Lai aktīvu atgaves dienesti varētu piekļūt 6. pantā minētajai informācijai un veikt tās meklēšanu, dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviesti atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, ar ko **nodrošina datu apstrādes riskam atbilstošu drošības līmeni [...]**.

Aktīvu atguves dienestu veiktās piekļuves un meklēšanas uzraudzība

1. [...] **Dalībvalstis nosaka, ka saskaņā ar Direktīvas 2016/680 25. pantu tiek veikti ieraksti** [...] par piekļuves un meklēšanas darbībām, ko aktīvu atguves dienesti veic **saskaņā ar** [...] šo direktīvu. [...]

[...]

Informācijas apmaiņa

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to aktīvu atguves dienesti pēc citas dalībvalsts aktīvu atguves dienesta pieprasījuma sniedz visu informāciju, kas vajadzīga to uzdevumu veikšanai, ievērojot 5. pantu, **un kurai pieprasījumu saņēmušais aktīvu atguves dienests var piekļūt**. Var sniegt personas datu kategorijas, kas uzskaitītas Regulas (ES) 2016/794 II pielikuma B iedaļas 2. punktā, **izņemot kriminālistikā lietojamu identifikācijas informāciju saskaņā ar B iedaļas 2. punkta c) apakšpunkta v) punktu**.

Visus sniedzamos personas datus nosaka katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā to, kas ir nepieciešams uzdevumu veikšanai, ievērojot 5. pantu, **un saskaņā ar Direktīvu 2016/680**.

2. Iesniedzot pieprasījumu saskaņā ar 1. punktu, aktīvu atguves dienests, kas iesniedz pieprasījumu, pēc iespējas precīzi norāda:
 - a) pieprasījuma priekšmetu;
 - b) pieprasījuma iemeslus, citstarp pieprasītās informācijas nozīmi īpašuma izsekošanā un identificēšanā;
 - c) tiesvedības raksturu;
 - d) tā noziedzīgā nodarījuma veidu, par kuru iesniegts pieprasījums;
 - e) tiesvedības saikni ar pieprasījuma saņēmēju dalībvalsti;
 - f) sīkāku informāciju par īpašumu, pret kuru vērstas darbības vai kurš tiek meklēts, piemēram, par bankas kontiem, nekustamo īpašumu, transportlīdzekļiem, kuģošanas līdzekļiem, gaisa kuģiem, uzņēmumiem un citu vērtīgu īpašumu;

- g) un/vai, **ja nepieciešams identifikācijas nolūkā, un, ja tās ir pieejamas, ziņas par** fiziskajām vai juridiskajām personām, par kuru iesaisti pastāv aizdomas, piemēram, to vārds, uzvārds / nosaukums, **valsts personas kods vai sociālā nodrošinājuma numurs**, adrese, dzimšanas datums un vieta, reģistrācijas datums, akcionāri, galvenā mītne;
- h) attiecīgā gadījumā pieprasījuma steidzamības iemeslus.
3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai to aktīvu atguves dienesti spētu apmainīties ar informāciju ar citu dalībvalstu aktīvu atguves dienestiem bez attiecīga pieprasījuma, ja tiem ir zināma tāda informācija par nozieguma rīkiem, noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem vai īpašumu, ko tie uzskata par vajadzīgu uzdevumu veikšanai saskaņā ar 5. pantu. Sniedzot šādu informāciju, aktīvu atguves dienesti izklāsta iemeslus, kādēļ tiek uzskatīts, ka informācijas apmaiņa ir nepieciešama.
4. [...] **Ja vien aktīvu atguves dienests, kurš sniedz informāciju, ievērojot 1. un 2. punktu, nav norādījis citādi, aktīvu atguves dienests, kurš saņem informāciju**, [...] šo informāciju var iesniegt kā pierādījumu dalībvalsts tiesā **vai kompetentajā iestādē** saskaņā ar valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atguves dienestiem ir tieša piekļuve *SIENA* un ka tie izmanto īpašus *SIENA* sistēmā **aktīvu atguves dienestiem izveidotus laukus, kas atbilst 2. punktā prasītajai informācijai, vai attiecīgā gadījumā citus drošus kanālus** informācijas apmaiņai saskaņā ar šo pantu.
6. Aktīvu atguves dienesti var atteikties sniegt informāciju aktīvu atguves dienestam, kurš iesniedzis pieprasījumu, ja ir faktiski iemesli uzskatīt, ka informācijas sniegšana varētu:
- a) kaitēt pieprasījuma saņēmējas valsts drošības pamatinteresēm;

- b) apdraudēt notiekošu izmeklēšanu vai kriminālizlūkošanas operāciju vai radīt tiešus draudus personas dzīvībai vai fiziskajai neaizskaramībai;[...]
 - c) **būt acīmredzami neproporcionāla vai nepiemērota attiecībā uz nolūkiem, kuru dēļ tā ir pieprasīta.**
7. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atteikumi sniegt informāciju tiek pienācīgi pamatoti. Atteikumi ietekmē tikai to pieprasītās informācijas daļu, uz kuru attiecas 6. punktā minētie iemesli, un attiecīgā gadījumā neietekmē pienākumu sniegt pārējo informācijas daļu saskaņā ar šo direktīvu.

10. pants

Informācijas sniegšanas termiņi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atgaves dienesti uz informācijas pieprasījumiem, kas veikti saskaņā ar 9. panta 1. punktu, atbild pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā šādos termiņos:
- a) **četrpadsmit** [...] kalendārajās dienās – attiecībā uz visiem pieprasījumiem, kas nav steidzami;
 - b) astoņās stundās – attiecībā uz steidzamiem pieprasījumiem saistībā ar 6. panta 1. punktā minēto informāciju, kas tiek glabāta datubāzēs un reģistros, **kuriem tiem ir tieša piekļuve**;[...]
 - c) **trīs kalendārās dienās** – attiecībā uz steidzamiem pieprasījumiem saistībā ar informāciju, kurai tiem nav tiešas piekļuves.

2. Ja informācija, kas pieprasīta, ievērojot 1. punktu [...], rada nesamērīgu slogu, aktīvu atguves dienests, kas saņem pieprasījumu, var atlikt informācijas sniegšanu. Šādā gadījumā aktīvu atguves dienests, kurš saņēmis pieprasījumu, nekavējoties informē aktīvu atguves dienestu, kurš iesniedzis pieprasījumu, par šo atlikšanu un sniedz pieprasīto informāciju pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā trijās dienās pēc sākotnējā termiņa, kas noteikts saskaņā ar 1. punktu.
- 2.a **Lai iekļautos 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajā termiņā, dalībvalstis var deleģēt atbildes sniegšanas pilnvaras citām struktūrām, piemēram, vienotajam kontaktpunktam saskaņā ar Direktīvu 20xx/xx [Direktīva par informācijas apmaiņu starp tiesībsardzības iestādēm].**
3. Šā panta 1. punktā noteiktie termiņi sākas, tiklīdz ir saņemts informācijas pieprasījums.

III NODAĻA

IESALDĒŠANA UN KONFISKĀCIJA

11. pants

Iesaldēšana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai **kompetentajām iestādēm** būtu iespējams veikt [...] īpašuma iesaldēšanu, kas nepieciešama īpašuma iespējamai konfiskācijai saskaņā ar **12.–16. pantu**. [...] **Iesaldēšanas pasākumi sastāv no iesaldēšanas rīkojumiem un tūlītējas rīcības.**

2. [...] **Tūlītēju rīcību** veic, kad tas nepieciešams, lai saglabātu īpašumu, **līdz brīdim, kad tiek izdots iesaldēšanas rīkojums. Dalībvalstis var ierobežot tūlītējas rīcības pagaidu derīgumu.**
3. Dalībvalstis **var** [...] dot iespēju aktīvu atguves dienestiem **veikt tūlītēju rīcību, ja tas nepieciešams tā īpašuma saglabāšanai, ko tie izsekojuši un identificējuši, pildot savus pienākumus saskaņā ar 5. pantu [...].**
4. [...]
5. Dalībvalstis nodrošina, ka iesaldēšanas **pasākumus** [...] **veic** [...] kompetenta iestāde un **ka to pamatojums ir izklāstīts attiecīgajā lēmumā vai norādīts lietas materiālos, ja iesaldēšanas pasākums nav noformēts ar rakstisku rīkojumu [...].**
6. [...] Iesaldēšanas rīkojums paliek spēkā tikai tik ilgi, cik tas ir nepieciešams nolūkā saglabāt īpašumu, lai to, iespējams, vēlāk konfiscētu. Ja iesaldēts īpašums pēc tam netiek konfiscēts, to [...] **bez liekas kavēšanās atbrīvo no iesaldēšanas.** Nosacījumus vai procesuālos noteikumus par šāda īpašuma **atbrīvošanas no iesaldēšanas** [...] nosaka valsts tiesību aktos.
7. [...]

12. pants

Konfiskācija

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams pilnībā vai daļēji konfiscēt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus, kas gūti no noziedzīga nodarījuma, **ņemot vērā** [...] galīgu notiesājošu spriedumu, kurš var būt pieņemts arī *in absentia* tiesas procesā.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams konfiscēt īpašumu, kura vērtība atbilst tādu nozieguma rīku vai noziedzīgi iegūtu līdzekļu vērtībai, kas gūti no noziedzīga nodarījuma, **ņemot vērā** [...] galīgu notiesājošu spriedumu, kurš var būt pieņemts arī *in absentia* tiesas procesā. **Šāda konfiskācija var būt konfiskācijas papildu pasākums vai alternatīva tai, ievērojot 1. punktu.**

13. pants

Konfiskācija, ko piemēro trešai personai

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams konfiscēt noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai citu īpašumu, kura vērtība atbilst noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, ko aizdomās turētā vai apsūdzētā persona tieši vai netieši nodevusi trešām personām vai ko trešās personas ieguvušas no aizdomās turētās vai apsūdzētās personas.

Šo noziedzīgi iegūto līdzekļu vai cita īpašuma konfiskācija ir iespējama **vismaz**, ja ir konstatēts, ka minētās trešās personas zināja vai tām vajadzēja zināt, ka nodošanas vai iegādes mērķis bija izvairīties no konfiskācijas, pamatojoties uz konkrētiem faktiem un apstākļiem, citstarp to, ka nodošana vai iegāde ir notikusi bez maksas vai apmaiņā pret summu, kas ir būtiski zemāka par tirgus vērtību.
2. Šā panta 1. punkts [...] **neskar** *bona fide* trešo personu tiesības.

14. pants

Paplašināta konfiskācija

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams pilnībā vai daļēji konfiscēt īpašumu, kas pieder personai, kura notiesāta par noziedzīgu nodarījumu, ja [...] **veiktais nodarījums** var tieši vai netieši radīt ekonomiskus ieguvumus un ja valsts tiesa ir pārliecinājusies, ka īpašums ir iegūts noziedzīgas darbības rezultātā.
2. Nosakot, vai attiecīgais īpašums ir iegūts noziedzīgas darbības rezultātā, ņem vērā visus lietas apstākļus, citstarp konkrētus faktus un pieejamos pierādījumus, piemēram, to, ka īpašuma vērtība nav samērīga ar notiesātās personas likumīgajiem ienākumiem.
3. Šajā pantā jēdziens "noziedzīgs nodarījums" ietver vismaz 2. panta 1.–4. punktā uzskaitītos nodarījumus, ja par tiem paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi.

15. pants

Konfiskācija bez notiesājoša sprieduma

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai saskaņā ar 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem būtu iespējams konfiscēt 12. panta **2. punktā** minētos vai trešām personām nodotos nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kā norādīts 13. pantā, gadījumos, kad ir uzsākts kriminālprocess, bet to nevar turpināt **vismaz** šādu apstākļu dēļ:
 - a) aizdomās turētās vai apsūdzētās personas slimība;
 - b) aizdomās turētās vai apsūdzētās personas bēgulošana;
 - c) aizdomās turētās vai apsūdzētās personas nāve;

- d) [...]
- e) [...]
- f) **kopš kriminālprocesa uzsākšanas [...]** ir pagājuši valsts tiesību aktos noteiktie **noilguma termiņi [...]** attiecīgajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.
2. Konfiskācija bez iepriekšējas notiesāšanas **saskaņā ar šo pantu** attiecas tikai uz **lietām, kurās kriminālprocess būtu beidzies ar notiesājošu spriedumu, ja vien nebūtu pastāvējuši apstākļi saskaņā ar 1. punktu, un** uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas tieši vai netieši var radīt [...] ekonomiskus ieguvumus [...].
3. [...]
4. [...]

Ar noziedzīgu darbību [...] saistītas neizskaidrojamas bagātības konfiskācija

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams konfiscēt īpašumu, **kas identificēts ar noziedzīgu nodarījumu saistītas izmeklēšanas ietvaros**, ja [...] valsts tiesa ir pārliecinājusies, ka īpašums ir iegūts noziedzīgas darbības rezultātā, vismaz ja šī darbība tieši vai netieši var radīt būtisku ekonomisku labumu un veikta noziedzīgas organizācijas ietvaros.[...]

[...]

1.a Šā panta 1. punkts neskar *bona fide* trešo personu tiesības.

2. Nosakot, vai **1. punktā minētais** [...] īpašums **būtu jākonfiscē** [...], ņem vērā visus lietas apstākļus, tostarp **pieejamos pierādījumus un konkrētus faktus** [...], **kuri attiecīgā gadījumā var ietvert** [...]:
 - to, ka īpašuma vērtība ir būtiski nesamērīga ar [...] **skartās personas** likumīgajiem ienākumiem,
 - **to, ka īpašumam nav ticama likumīga avota,**

- to, ka persona ir saistīta ar personām, kurām ir saikne ar noziedzīgu organizāciju.
- 3. Šajā pantā jēdziens "noziedzīgs nodarījums" ietver 2. panta **1.–4. punktā** minētos nodarījumus, ja par tiem paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi.
- 4. **Dalībvalstis alternatīvi vai kumulatīvi var paredzēt, ka neizskaidrotas bagātības konfiskāciju saskaņā ar šo pantu veic tikai tad, ja**
 - konfiskācija, ievērojot 12.–15. pantu, nav iespējama,
 - konfiscējamais īpašums ir iesaldēts tādas izmeklēšanas ietvaros, kas saistīta ar noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts noziedzīgas organizācijas ietvaros.

[...]

17. pants

Faktiska konfiskācija un izpilde

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams izsekot un identificēt iesaldējamo un konfiscējamo īpašumu pat pēc galīgā notiesājošā sprieduma par noziedzīgo nodarījumu vai pēc tiesvedības, piemērojot 15. un 16. pantu.
- 1.a **Dalībvalstis tiek mudinātas veikt atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu, ka īpašuma atsavināšanas laikā, kas notiek, pamatojoties uz saistošu konfiskācijas rīkojumu, īpašumu iegūst personas, kas notiesātas kriminālprocesā, kura ietvaros īpašums tika iesaldēts.**
2. Dalībvalstis izskata iespēju īstenot pasākumus, kas ļautu konfiscēto īpašumu izmantot publiskām interesēm vai sociāliem mērķiem.

Kompensācija cietušajiem

Ja noziedzīga nodarījuma rezultātā cietušajiem vai juridiskajām personām, kas definētas valsts tiesību aktos, kurām nodarīts kaitējums kāda noziedzīga nodarījuma, uz ko attiecas šīs direktīvas darbības joma, rezultātā, ir prasījumi pret personu, uz kuru attiecas šajā direktīvā paredzētais konfiskācijas pasākums, dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka konfiskācijas pasākums neietekmē [...] viņu tiesības saņemt kompensāciju par saviem prasījumiem.

IV NODAĻA

PĀRVALDĪBA

Aktīvu pārvaldība un plānošana [...]

1. Dalībvalstis nodrošina iesaldētā un konfiscētā īpašuma efektīvu pārvaldību līdz tā atsavināšanai, pamatojoties uz galīgu konfiskācijas rīkojumu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka [...] gadījumos, kad tas ir pamatoti īpašuma veida dēļ, kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par iesaldētā [...] īpašuma pārvaldību, novērtē īpašuma, kurš var kļūt par konfiskācijas rīkojuma priekšmetu, īpašos apstākļus, lai līdz minimumam samazinātu tā aplēstās pārvaldības izmaksas un saglabātu [...] šāda īpašuma vērtību līdz tā atsavināšanai. Šādu novērtējumu veic, sagatavojot iesaldēšanas rīkojumu vai, vēlākais, bez liekas kavēšanās pēc iesaldēšanas rīkojuma izpildes.

Iepriekšēja pārdošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka īpašumu, kas iesaldēts saskaņā ar **iesaldēšanas rīkojumu** [...], var nodot vai pārdot pirms **galīga** konfiskācijas rīkojuma [...], **ja var pamatoti pieņemt**, ka pastāv **vismaz** viens vai vairāki šādi apstākļi:
 - a) īpašums, kam piemēro iesaldēšanu, ir ātrbojīgs vai tā vērtība strauji samazinās;
 - b) īpašuma glabāšanas vai uzturēšanas izmaksas ir nesamērīgas ar tā vērtību;
 - c) īpašumu ir pārāk sarežģīti pārvaldīt vai tā pārvaldībai ir nepieciešami īpaši apstākļi un speciālas zināšanas, kas nav viegli pieejamas.
2. Dalībvalstis [...] nodrošina, ka, izdodot rīkojumu par iepriekšēju pārdošanu, tiek ņemtas vērā **skartās personas** [...] intereses, citstarp tas, vai pārdodamais īpašums ir viegli aizstājams. [...] **Izņemot steidzamos gadījumos**, dalībvalstis nodrošina, ka **skartā persona** [...] tiek informēta [...]. **Skartajai personai** [...] tiek dota iespēja pieprasīt īpašuma pārdošanu.
3. Ieņēmumi no iepriekšējas pārdošanas būtu jāaizsargā līdz tam, kad tiek pieņemts tiesas lēmums par konfiskāciju. [...]
4. [...]

Aktīvu pārvaldības biroji

1. Katra dalībvalsts izveido vai norīko vismaz vienu **kompetento iestādi, kas veic** aktīvu pārvaldības biroja **pienākumus** iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldībai līdz tā atsavināšanai, **pamatojoties uz galīgu konfiskācijas rīkojumu.**
2. Aktīvu pārvaldības biroju uzdevumi ir šādi:
 - a) nodrošināt iesaldētā un konfiscētā īpašuma efektīvu pārvaldību, vai nu iesaldēto un konfiscēto īpašumu pārvaldot tieši, vai arī sniedzot atbalstu un speciālās zināšanas citām kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldību, **un plānošanu, ievērojot 19. pantu;**
 - b) [...]
 - c) sadarboties ar citām kompetentajām iestādēm, kas saskaņā ar šo direktīvu ir atbildīgas par īpašuma izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu un konfiskāciju;
 - d) sadarboties ar citām kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldību pārrobežu lietās.

V NODAĻA GARANTIJAS

22. pants

Pienākums informēt skartās personas

Dalībvalstis nodrošina, ka par iesaldēšanas rīkojumiem saskaņā ar 11. pantu, konfiskācijas rīkojumiem saskaņā ar 12.–16. pantu un rīkojumiem pārdot īpašumu saskaņā ar 20. pantu **bez liekas kavēšanās** paziņo skartajai personai un norāda pasākuma piemērošanas iemeslus. **Dalībvalstis kompetentajām iestādēm var paredzēt tiesības atlikt iesaldēšanas rīkojumu paziņošanu skartajai personai uz laiku, kamēr tas ir nepieciešams, lai neapdraudētu kriminālizmeklēšanu.**

23. pants

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka personām, kuras skar **iesaldēšanas rīkojumi, ievērojot 11. pantu, un konfiskācijas rīkojumi, ievērojot 12.–16. pantu**, [...] ir tiesības uz [...] efektīvu tiesību aizsardzību [...] un taisnīgu tiesu, lai saglabātu savas tiesības.

- 1.a Dalībvalstis nodrošina, ka skartajām personām, kuras ir aizdomās turētās vai apsūdzētās personas vai kuras skar konfiskācija saskaņā ar 16. pantu, tiek garantētas tiesības uz aizstāvību, tostarp tiesības piekļūt lietas materiāliem, tiesības tikt uzklautam par tiesiskiem un faktiskiem jautājumiem un atbilstīgā gadījumā tiesības uz mutisko un rakstisko tulkojumu. Dalībvalstis var paredzēt, ka šādas tiesības ir arī citām skartajām personām. Jebkurā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka šādām citām skartajām personām arī ir tiesības piekļūt lietas materiāliem, tiesības tikt uzklautam par tiesiskiem un faktiskiem jautājumiem, kā arī jebkuras citas procesuālās tiesības, kas ir vajadzīgas, lai efektīvi īstenotu viņu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Piekļuve var attiekties tikai uz dokumentiem, kas saistīti ar iesaldēšanas vai konfiskācijas pasākumu, kamēr vien skartajām personām varētu būt piekļuve dokumentiem, kas vajadzīgi, lai īstenotu savas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.
2. Dalībvalstis nodrošina attiecīgajai personai, kuras īpašums tiek skarts, faktisku iespēju pārsūdzēt tiesā atbilstīgi 11. pantam izdoto iesaldēšanas rīkojumu saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām. Ja iesaldēšanas rīkojumu ir pieņēmusi kompetentā iestāde, kas nav tiesu iestāde, ar valsts tiesību aktiem **var** paredzēt [...], ka šāds rīkojums vispirms ir jāiesniedz apstiprināšanai vai pārskatīšanai tiesu iestādē, pirms to var apstrīdēt tiesā.
3. Ja aizdomās turētā vai apsūdzētā persona ir aizbēgusi, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu faktisku iespēju izmantot tiesības apstrīdēt konfiskācijas rīkojumu, un pieprasa, lai attiecīgā persona tiktu uzaicināta piedalīties konfiskācijas procesā vai lai tiktu pieliktas pienācīgas pūles, lai minēto personu informētu par šādu procesu.

4. Dalībvalstis nodrošina attiecīgajai personai, kuras īpašums tiek skarts, faktisku iespēju saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām tiesā apstrīdēt konfiskācijas rīkojumu, **ievērojot 12.–16. pantu, [...] tostarp attiecīgos lietas apstākļus un pieejamos pierādījumus, uz kuriem ir balstīti konstatējumi.**
- [...]
5. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstis **var** paredzēt [...] **iespēju neizdot konfiskācijas rīkojumu vai to neizpildīt** [...], ja konfiskācija būtu nesamērīga ar izdarīto nodarījumu vai apsūdzību pret personu, uz kuru attiecas konfiskācija. Īstenojot direktīvu, dalībvalstis **var** paredzēt [...] **iespēju ārkārtas apstākļos [...] konfiskācijas rīkojumu neizdot vai to neizpildīt**, ciktāl konfiskācija saskaņā ar valsts tiesību aktiem radītu nepamatotas grūtības skartajām personām.
6. Dalībvalstis nodrošina faktisku iespēju **skartajai** personai [...] apstrīdēt 20. pantā paredzēto rīkojumu par attiecīgā īpašuma pārdošanu. Dalībvalstis **var** paredzēt [...] iespēju, ka šādai pārsūdzībai ir apturošs efekts.

7. Trešās personas ir tiesīgas pretendēt uz īpašuma tiesībām vai citām ar īpašumu saistītām tiesībām, citstarp 13. pantā minētajos gadījumos.
8. Personām, [...] kuras skar šajā direktīvā paredzētie pasākumi, ir tiesības uz advokāta palīdzību visā iesaldēšanas un konfiskācijas procesa laikā. Par šīm tiesībām attiecīgās personas tiek informētas.

VI NODAĻA

AKTĪVU ATGŪŠANAS STRATĒGISKAIS SATVARS

24. pants

Valsts stratēģija par aktīvu atgūšanu

1. Dalībvalstis līdz [*viens gads pēc šīs direktīvas transponēšanas perioda beigām [...]*] [...] **pieņem** valsts stratēģiju par aktīvu atgūšanu un regulāri, bet ne retāk kā reizi piecos gados, to atjaunina.
2. Stratēģijā iekļauj [...] elementus [...] **attiecībā uz mērķiem, kas jāasniedz, kompetento iestāžu lomu, šo iestāžu sadarbības mehānismiem, resursiem un apmācību, kā arī regulāras rezultātu uzraudzības un izvērtēšanas mehānismiem.**

[...]

[...]

3. Savas stratēģijas un to atjauninājumus dalībvalstis paziņo Komisijai trijos mēnešos pēc to pieņemšanas.

25. pants

Resursi

Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atguves dienestiem un aktīvu pārvaldības birojiem, kas veic uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu, ir pienācīgi kvalificēti darbinieki un atbilstoši finanšu, tehniskie un tehnoloģiskie resursi, kas vajadzīgi, lai rezultatīvi veiktu savas funkcijas saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu.

26. pants

[...] Iesaldēta un konfiscēta īpašuma efektīva pārvaldība

1. **Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu pārvaldības birojiem un attiecīgā gadījumā aktīvu atguves dienestiem un citām kompetentajām iestādēm, kas veic uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu, ir vajadzīgie instrumenti, lai nodrošinātu iesaldētā un konfiscētā īpašuma efektīvu pārvaldību. Šajā nolūkā dalībvalstis var izveidot vienu vai vairākus reģistrus īpašumam, kas iesaldēts un konfiscēts saskaņā ar šo direktīvu. [...]**

2. [...]
3. [...] **Dalībvalstis** **apsver iespēju iekļaut** 1. punktā minētajos **reģistros** [...] šādu informāciju:
- a) īpašums, uz kuru attiecas iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojums, **kas jāpārvalda saskaņā ar 19. panta 1. punktu līdz tā atsavināšanai, pamatojoties uz galīgu konfiskācijas rīkojumu,** tostarp informācija, kas ļauj identificēt īpašumu;
 - b) aplēstā vai faktiskā īpašuma vērtība iesaldēšanas, konfiskācijas un atsavināšanas brīdī;
 - c) īpašuma īpašnieks, tostarp faktiskais īpašnieks, **kā definēts Direktīvas (ES) 2015/849 3. panta 6. punktā,** ja šāda informācija ir pieejama;
 - d) ar īpašumu saistītā procesa valsts lietas numurs;
 - e) tās iestādes nosaukums, kas ievada informāciju reģistrā;
 - f) tā ierēdņa unikālais lietotāja identifikators, kurš ievadījis informāciju reģistrā.
4. [...]

5. [...]

27. pants

Statistika

1. Dalībvalstis **regulāri** vāc un uztur visaptverošu statistiku [...] **no attiecīgajām iestādēm. Apkopoto statistiku nosūta Komisijai katru gadu līdz nākamā gada 31. decembrim, un tajā iekļauj šādas ziņas:**
 - a) **izpildīto iesaldēšanas rīkojumu skaits;**
 - b) **izpildīto konfiskācijas rīkojumu skaits;**
 - c) **iesaldētā īpašuma, kam vēlāk iespējama konfiskācija, aplēstā vērtība iesaldēšanas brīdī;**
 - d) **atgūtā īpašuma aplēstā vērtība konfiskācijas brīdī.**
2. Dalībvalstis [...] **katru gadu Komisijai nosūta arī šādus statistikas datus, ja tie ir pieejami centralizētā līmenī attiecīgajā dalībvalstī:**
 - a) **citā dalībvalstī izpildāmu iesaldēšanas rīkojumu pieprasījumu skaits;**
 - b) **citā dalībvalstī izpildāmu konfiskācijas rīkojumu pieprasījumu skaits;**
 - c) **tā īpašuma vērtība vai aplēstā vērtība, kas atgūts pēc rīkojumu izpildes citā dalībvalstī;**
 - d) **konfiscētā īpašuma vērtība salīdzinājumā ar tā vērtību iesaldēšanas brīdī;**
 - e) **šā panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā minēto skaitļu sadalījums pa konfiskācijas veidiem;**

f) iepriekšējas pārdošanas gadījumu skaits.

3. [...] **Dalībvalstis cenšas 2. punktā minētos datus vākt centralizētā līmenī.**

VII NODAĻA

SADARBĪBA

28. pants

Sadarbība ar ES struktūrām un aģentūrām

1. Dalībvalstu aktīvu atguves dienesti **savas attiecīgās kompetences robežās un saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu** cieši sadarbojas ar Eiropas Prokuratūru, lai atvieglotu to nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai īpašuma identificēšanu, kas ir iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets vai par tādu var kļūt procesos krimināllietās par noziedzīgiem nodarījumiem, [...] **kuri ir Eiropas Prokuratūras kompetencē** [...].
2. Aktīvu atguves dienesti sadarbojas ar Eiropolu un Eurojust atbilstoši to kompetences jomām, lai atvieglotu tādu nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai īpašuma identificēšanu, kas ir kompetentās iestādes izdota iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets [...] procesā **krimināllietās** vai par tādu var kļūt [...].

Sadarbība ar trešām valstīm

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atguves dienesti **saskaņā ar esošajiem sadarbības nolīgumiem**, cik vien iespējams, sadarbojas ar partneriem trešās valstīs, ievērojot piemērojamo [...] **tiesisko regulējumu** datu aizsardzības jomā, lai veiktu uzdevumus saskaņā ar 5. pantu [...].
2. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu pārvaldības biroji **saskaņā ar esošajiem sadarbības nolīgumiem**, cik vien iespējams, sadarbojas ar partneriem trešās valstīs, **ievērojot piemērojamo tiesisko regulējumu datu aizsardzības jomā**, lai veiktu 21. pantā noteiktos uzdevumus.

VIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

[...]

[...]

31. pants

Norīkotās kompetentās iestādes un kontaktpunkti

1. Dalībvalstis informē Komisiju par iestādi vai iestādēm, kas norīkotas veikt 5. un 21. pantā paredzētos uzdevumus.
2. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā divas iestādes, kurām uzticēti 5. un 21. pantā paredzētie uzdevumi, tā **katra no minēto uzdevumu izpildes nolūkā** norīko ne vairāk kā divus kontaktpunktus, lai veicinātu sadarbību pārrobežu lietās. **Pašiem šādiem kontaktpunktiem nav jāuztic uzdevumi saskaņā ar 5. vai 21. pantu.**
3. [...] Līdz [24 [...] mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās] dalībvalstis paziņo Komisijai kompetento iestādi vai iestādes, kā arī **atbilstīgā gadījumā** attiecīgi 1. un 2. punktā minētos kontaktpunktus.
4. [...] Līdz [24 [...] mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās] Komisija izveido tiešsaistes reģistru, kurā uzskaitītas visas kompetentās iestādes un katrai kompetentajai iestādei norīkotais kontaktpunkts. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē un regulāri atjaunina 1. punktā minēto iestāžu sarakstu.

32. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie noteikumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz [spēkā stāšanās datums + 36 mēneši [...]]. [...] **Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.**

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

33. pants

Ziņošana

1. Komisija līdz [*divi gadi pēc šī direktīvas transponēšanas perioda beigām [...]*] iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē šīs direktīvas īstenošanu.
2. Komisija līdz [*pieci gadi pēc šī direktīvas transponēšanas perioda beigām [...]*] iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izvērtē šo direktīvu. Komisija ņem vērā dalībvalstu sniegto informāciju un jebkuru citu attiecīgu informāciju, kas saistīta ar šīs direktīvas transponēšanu un īstenošanu. Pamatojoties uz šo izvērtējumu, Komisija lemj par attiecīgiem turpmākiem pasākumiem, arī vajadzības gadījumā par tiesību akta priekšlikumu.

34. pants

Saistība ar citiem aktiem

Šī direktīva neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1153 ⁴⁴.

⁴⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1153 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2000/642/TI (OV L 186, 11.7.2019., 122. lpp.).

35. pants

**Vienotās rīcības 98/699/TI, Pamatlēmumu 2001/500/TI un 2005/212/TI, Lēmuma 2007/845/TI
un Direktīvas 2014/42/ES aizstāšana**

1. Neskarot dalībvalstu saistības attiecībā uz termiņu Vienotās rīcības 98/699/TI, Pamatlēmumu 2001/500/TI un 2005/212/TI, Lēmuma 2007/845/TI un Direktīvas 2014/42/ES transponēšanai valstu tiesību aktos, ar šo direktīvu attiecībā uz dalībvalstīm, kurām tā ir saistoša, aizstāj Vienoto rīcību 98/699/TI, Pamatlēmumus 2001/500/TI un 2005/212/TI, Lēmumu 2007/845/TI un Direktīvu 2014/42/ES.
2. Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, atsaucies uz 1. punktā minētajiem tiesību aktiem uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

36. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

37. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*